

Taina Lahtela

KUNTIEN YMPÄRISTÖNSUOJELU- YKSIKÖIDEN TEHTÄVÄ- JA RESURSSIKARTOITUS 2013

Opinnäytetyö
Ympäristötekniologia

Lokakuu 2014

KUVAILULEHTI

 MAMK University of Applied Sciences		Opinnäytetyön päivämäärä 29.9.2014
Tekijä(t) Taina Lahtela		Koulutusohjelma ja suuntautuminen Ympäristöteknologia
Nimeke Kuntien ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävä- ja resurssikartoitus 2013		
Tiivistelmä <p>Kuntien ympäristönsuojelutehtävät perustuvat lainsäädäntöön. Kuluneina vuosikymmeninä ympäristönsuojeluyksiköiden koko on kasvanut ja tehtävien hoitaminen useamman kunnan yhteislautakunnassa on lisääntynyt. Tehtävien määrä on lisääntynyt, samalla resurssien on koettu olevan riittämättömiä.</p> <p>Ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävä- ja resurssikartoituksessa tarkasteltiin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen, Imatran seudun ympäristötoimen, Joensuun kaupungin ympäristönsuojelun, Keski-Savon ympäristötoimen ja Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen toimintaa vuodelta 2013. Tutkimuksessa selvitettiin, miten ympäristönsuojeluyksiköiden resurssit ja tehtävät vastasivat toisiaan.</p> <p>Tehtävä- ja resurssikartoitus toteutettiin kyselytutkimuksena. Kysymykset koskivat mm. viranhaltija- ja viranomaispäätöksiä ja lausuntoja, ympäristölupavollisten laitosten ja rekisteröintimenettelykohteiden määriä, suoritettuja tarkastuksia, kirjallisia huomautuksia, ympäristönsuojeluyksiköiden tilinpäätöksiä ja henkilötyövuosia.</p> <p>Ympäristönsuojeluyksiköt erosivat toisistaan suoritteiden, henkilöstön ja lupakohteiden määrissä sekä käytettävissä olevien määrärahojen osalta. Parhaimmat edellytykset tehtävien hoitamiseen oli Mikkelin seudun ympäristöpalveluilla ja Imatran seudun ympäristötoimella. Huonoimmat edellytykset olivat taas Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluilla.</p> <p>Ympäristönsuojeluyksiköillä ei ole keskenään yhdenmukaista valvontakäytäntöä. Valvonnan riittämättömyys johtuu mm. niukoista henkilöstöresursseista. Riittämättömät resurssit voivat kuormittaa henkilöstöä sekä heikentää työn laatua.</p>		
Asiasanat (avainsanat) Ympäristönsuojelu, kunnat, ympäristövalvonta, tehtävät, resurssit, suoritteet		
Sivumäärä 40	Kieli Suomi	URN
Huomautus (huomautukset liitteistä) 1		
Ohjaavan opettajan nimi Koulutuspäällikkö Arto Sormunen		Opinnäytetyön toimeksiantaja Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut: Ympäristöpäällikkö Matti Rautiainen, ympäristösuunnittelija Heidi Käyhkö

DESCRIPTION

 <div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="font-size: 2em; font-weight: bold; margin: 0;">MAMK</div> <div style="font-size: 0.8em; margin: 0;">University of Applied Sciences</div> </div>		Date of the bachelor's thesis 29.9.2014	
Author(s) Taina Lahtela		Degree programme and option Environmental technology	
Name of the bachelor's thesis Task and resource survey of municipal level environmental protection departments in 2013			
Abstract <p>The duties and tasks of the Finnish municipal level environmental protection departments are based on law. During the past decades, the average size of the environmental protection departments has grown. Same time the cooperation between the municipalities has increased. The number of duties is nowadays bigger than ever before, but the resources are lagging behind.</p> <p>As a part of this thesis work, a task and resource study was conducted in 2013 among the environmental protection departments of the cities of Savonlinna, Imatra, Joensuu, Keski-Savo and Mikkeli. The study focused on question whether there were any divergences in the tasks obligated to, and on the other hand the resources allocated to the environmental protection departments of these cities and areas.</p> <p>The study was conducted as a survey. The questions were related to the subjects like the decisions and statements made by officials, the quantity of production facilities subject to environmental concession or registration, performed inspection activity, written notes, financial statements of the environmental protection departments and person-years.</p> <p>Divergences among the environmental protection departments were found in their performance levels, personnel numbers, granted environmental concession numbers and sizes of the financial budgets. The environmental protection departments of Mikkeli and Imatra seemed to have the best premises to conduct their duties, whereas the environmental protection department of Savonlinna appeared to have somewhat less prerequisites than survey average.</p> <p>The targeted environmental protection departments did not have congruent practice for supervision. It was found that the supervision was sometimes at insufficient level due to the scarce resources. Inadequate resource level may also put too much burden on personnel, eventually jeopardizing the outcome of the work as a consequence.</p>			
Subject headings, (keywords) Environmental protection, municipalities, environmental supervision, duties, resources, performance			
Pages 40	Language Finnish	URN	
Remarks, notes on appendices 1			
Tutor Mr. Arto Sormunen Head of training division		Bachelor's thesis assigned by Environmental protection department, city of Savonlinna: Mr. Matti Rautiainen Department head, Ms. Heidi Käyhkö Environmental planner	

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO.....	1
2	YMPÄRISTÖNSUOJELUN TEHTÄVÄKENTTÄ.....	2
2.1	Kuntien ympäristönsuojelutyön lainsäädännöllinen perusta.....	2
2.2	Ympäristönsuojeluviranomaisten vastuujaako	3
2.3	Kuntien ympäristönsuojeluviranomaisten tehtävät ja työajan jakautuminen.....	4
2.4	Kuntien ympäristönsuojelutehtävien muutokset	6
3	KARTOITUKSEN TOTEUTUS	8
4	YMPÄRISTÖNSUOJELUYKSIKÖIDEN HALLINTO, ORGANISAATIO JA TOIMINTA-ALUEET	9
4.1	Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut	9
4.2	Imatran seudun ympäristötoimi.....	10
4.3	Joensuun kaupungin ympäristönsuojelu	11
4.4	Keski-Savon ympäristötoimi.....	12
4.5	Mikkelin seudun ympäristöpalvelut.....	13
4.6	Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminta-alueet.....	14
5	TULOKSET	16
5.1	Suoritteet ja henkilöresurssit	16
5.1.1	Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen suoritteet	20
5.1.2	Imatran seudun ympäristötoimen suoritteet.....	20
5.1.3	Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön suoritteet	21
5.1.4	Keski-Savon ympäristötoimen suoritteet.....	22
5.1.5	Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen suoritteet.....	22
5.2	Henkilötyövuodet.....	23
5.3	Ympäristölupakohteet	24
5.4	Ympäristönsuojelulain mukaiset rekisteröintikohteet.....	28
5.5	Valvontakäynnit	29
5.6	ELY-keskusten käsittelemät ilmoitukset ja suunnitelmat	29
5.7	Ympäristön tilan seuranta	30
5.8	Tilinpäätöstiedot.....	31
6	TULOSTEN TARKASTELU	32
7	JOHTOPÄÄTÖKSET	35

LÄHTEET	38
---------------	----

LIITE

Kyselylomake

1 JOHDANTO

Suomen hallitus teki vuonna 2013 päätöksen rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanemiseksi. Ohjelmalla tavoitellaan valtiontalouden kasvuedellytysten vahvistamista ja kestävyysvajeen korjaamista. Tämän ohjelman toimeenpanemiseksi koottiin esityksiä mm. kuntien tehtävistä ja velvoitteiden vähentämisestä, toiminnan tehostamisesta ja maksuperusteiden tarkistamisesta.

Myös 1.9.2014 voimaan astunut ympäristönsuojelulaki toi muutoksia ympäristönsuojeluun. Merkittävin muutos kunnan tehtäviin on valvontasuunnitelmien ja -ohjelmien laatiminen. Muutos mahdollistaa ympäristölupavelvollisten kohteiden suunnitelmallisista valvontakäynneistä perittävät maksut. Valvontamaksuilla voidaan kattaa ympäristönsuojeluyksiköiden kustannuksia. Valvonnan mahdollistaminen edellyttää kuitenkin riittäviä henkilöresursseja. Ympäristönsuojelua koskevan lainsäädännön laajentuminen on myös vaatinut asiantuntemuksen lisääntymistä.

Valtion tasolla kiristyvän taloustilanteen ja muuttuvan lainsäädännön on havaittu vaikuttavan kuntien ympäristönsuojelun resursseihin heikentävästi ja uhkaavan mm. valvontatyön toteuttamista. Resurssipula on aiheuttanut tarpeen toimintojen kehittämiseksi. Kartoittamalla yleisesti käytettyjä toimintamalleja on mahdollista löytää vaihtoehtoja kuntien ympäristönsuojeluyksiköiden toimintaan.

Kuntien ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävä- ja resurssikartoituksessa tarkasteltiin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen, Imatran seudun ympäristötoimen, Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön, Keski-Savon ympäristötoimen ja Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen toimintaa vuonna 2013. Näiden ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävistä ja resursseista ei ole aiempaa koottua yksityiskohtaista tietoa. Tutkimuksella selvitettiin, miten ympäristönsuojeluyksiköiden resurssit vastaavat toisiaan. Tuloksia voidaan käyttää vertailukuntien ympäristönsuojeluyksiköiden toiminnan kehittämiseen sekä perustella yksiköiden resurssitarvetta tehtävistä suoriutumiseksi.

2 YMPÄRISTÖNSUOJELUN TEHTÄVÄKENTTÄ

2.1 Kuntien ympäristönsuojelutyön lainsäädännöllinen perusta

Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta (64/1986) määrää ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviksi ”huolehtia sen hoidettaviksi laissa tai sen nojalla säädetyistä tai määrätyistä tehtävistä, huolehtia omalta osaltaan ympäristönsuojelun suunnittelusta ja kehittämisestä, huolehtia ympäristön tilan seurannasta sekä siihen liittyvistä selvityksistä ja tutkimuksista, osallistua kunnassa tarvittavan ympäristönsuojelua koskevan ohjauksen ja neuvonnan järjestämiseen, antaa lausuntoja sekä tehdä esityksiä ja aloitteita ympäristönsuojeluun liittyvistä asioista muille viranomaisille, huolehtia ympäristönsuojelua koskevasta tiedottamisesta, valistuksesta ja koulutuksesta kunnassa, edistää kunnan yhteistyötä muiden viranomaisten ja yhteisöjen kanssa ympäristönsuojeluasiassa sekä suorittaa muut sille johtosäännöllä määrätyt tehtävät”.

Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta velvoittaa kunnat valvomaan ja edistämään ympäristönsuojelua siten, että ympäristöä suojelemalla, hoitamalla ja kehittämällä turvataan terveellinen, viihtyisä ja virikkeitä antava sekä luonnontaloudellisesti kestävä elinympäristö. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä kunnissa hoitaa kunnan määräämä toimielin, joka on yleensä kunnan oma ympäristölautakunta, kuntien yhteislautakunta tai kuntayhtymän toimielin. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle. Lähes kaikissa kunnissa päätösvaltaa onkin delegoitu viranhaltijoille. Tällaisia ovat mm. ympäristönsuojelulain mukaiset ilmoitusasiat, kuten meluilmoitukset. Sellaista toimivaltaa, joka sisältää hallinnollisen pakkokeinon käyttöä, ei voida siirtää viranhaltijalle. (Ks. Eränkö ym. 2013; Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta 64/1986; Parviainen 2013.)

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lupa- ja valvontatehtäviä on määritetty ympäristönsuojelulaissa, jätelaissa, vesilaissa, vesihuoltolaissa ja maasto- ja vesiliikenne-laissa (Valpasvuo 2013b). Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 § mukaan kunta voi antaa lisäksi paikallisista olosuhteista johtuvia ympäristönsuojelumääräyksiä. Nämä määräykset eivät koske kuitenkaan luvanvaraista toimintaa.

2.2 Ympäristönsuojeluviranomaisten vastuujako

Ympäristönsuojeluviranomaiset on jaettu valtion ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisiin. Valtion viranomaisia ovat Suomen ympäristökeskus, aluehallintovirastot (myöhemmin AVI) ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset (myöhemmin ELY-keskukset). Ympäristöministeriölle kuuluu ympäristönsuojelulain mukainen toiminnan yleinen ohjaus, seuranta ja kehittäminen. Valtion ympäristölupaviranomaisena toimii AVI. ELY-keskukset ohjaavat ja edistävät ympäristönsuojelulaissa sekä sen nojalla annetuissa säädöksissä tarkoitettujen tehtävien hoitamista alueellaan, valvovat säädösten noudattamista sekä käyttävät osaltaan ympäristönsuojelun yleisen edun puhevaltaa ympäristönsuojelulain mukaisessa päätöksenteossa. (Ympäristönsuojelulaki 527/2014.) Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluvat ympäristönsuojelulainsäädännössä (mm. ympäristönsuojelulaki, vesilaki ja jätelaki) annetut lupa- ja valvontatehtävät (Ympäristönsuojelulaki 527/2014; Vesilaki 587/2011; Jätelaki 646/2011).

Ympäristönsuojeluviranomaisten tehtäväjaosta on määrätty ympäristönsuojeluasetuksen luvussa 1. AVI:n käsiteltäväksi kuuluvat mm. annetun luparajan ylittävät ympäristölupahakemukset ja asiat, joihin vaaditaan sekä vesilain, että ympäristönsuojelulain tarkoittama lupa. (Ymparisto.fi 2014a; Ympäristönsuojeluasetus 713/2014.)

Vähäisiä ympäristöhaittoja aiheuttavia toimintoja on siirretty ympäristöluvanvaraisuudesta rekisteröinnin piiriin. Näitä ovat pienet energiantuotantolaitokset, nestemäisten polttoaineiden jakeluasemat sekä asfalttiasemat. Nämä rekisteröintimenettelyn piiriin kuuluvat laitokset ilmoitetaan kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille rekisteröitäväksi valvonnan tietojärjestelmään. (Ymparisto.fi 2014b.)

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 168 §:ssa määrätään säännöllisestä valvonnasta seuraavaa: ”Valtion valvontaviranomaisen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on laadittava alueelleen tämän lain mukaista säännöllistä valvontaa varten suunnitelma (valvontasuunnitelma). Valtion valvontaviranomaisen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on valvottava ympäristöluvanvaraisia ja rekisteröitäviä toimintoja säännöllisesti määräaikaistarkastuksin. Tarkastuskohteet ja -tiheys on määriteltävä ympäristöriskien arvioinnin perusteella.”

Valvontasuunnitelman ja -ohjelman laatiminen on ollut kuntien ympäristönsuojeluviranomaisille aiemmin vapaaehtoista. Nykyinen ympäristönsuojelulaki edellyttää valvontasuunnitelman ja -ohjelman laatimista kunnissa ennen vuotta 2017. (Ymparisto.fi 2014c.) Suomen ympäristökeskuksen teettämässä raportissa Kuntien ympäristöluvanvaraiset ja rekisteröitävät toiminnot mainitaan, että 15 % kyselyyn vastanneista ympäristönsuojeluyksiköistä ei ole tehnyt valvontasuunnitelmaa tai se on vasta tekeillä (Salminen 2014).

Ympäristönsuojelulaissa (527/2014) määrätään valvontaviranomaisten valvonnan vastuunjaosta seuraavaa: ”Vastuu luvanvaraisen toiminnan 168 ja 169 §:n mukaisesta valvonnasta kuuluu valtion valvontaviranomaiselle, jos toiminnan ympäristöluvan myöntää valtion ympäristölupaviranomainen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, jos se myöntää toiminnan ympäristöluvan. Vastuu rekisteröitävän toiminnan 168 ja 169 §:ssä tarkoitetusta valvonnasta on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Vastuu 116 §:n 2 momentin nojalla rekisteröitävän toiminnan valvonnasta on kuitenkin valtion valvontaviranomaisella. Rekisteröitävän toiminnan valvonta voidaan suorittaa osana samalla alueella sijaitsevan luvanvaraisen toiminnan valvontaa, jos se on valvonnan asianmukaiseksi ja tehokkaaksi järjestämiseksi tarpeen. Luvanvaraisen ja rekisteröitävän toiminnanharjoittajaa ja viranomaista, jolle valvonta siirretään, on kuultava, jos valvonnasta vastaava viranomainen tämän vuoksi vaihtuu.”

ELY-keskusten ja kuntien ympäristönsuojeluviranhaltijat tekevät valvontaa myös yhdessä. ELY-keskusten lupavalvontakohteissa ja pilaantuneiden maiden valvontakohteissa on yleensä mukana kunnan ympäristönsuojelun viranhaltija, joilla on parempi paikallistuntemus (Rautiainen 2014).

2.3 Kuntien ympäristönsuojeluviranomaisten tehtävät ja työajan jakautuminen

Kuntien ympäristönsuojelun hallintokyselyn (Parviainen 2013) mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät on jaettu erityistehtäviin, yleistehtäviin, muihin ympäristönsuojelun tehtäviin ja yleishallintotehtäviin. Erityistehtävät on edelleen jaettu taulukon 2 mukaisesti lupa- ja päätösasioihin, lupien ja päätösten valvontatehtäviin sekä muiden kuin lupien ja päätösten valvontaan. Myös työajankäyttö on jaettu tehtävien mukaisesti.

TAULUKKO 2. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävien ja työajan jakautuminen (Parviainen 2013).

Erityistehtävät 46 % kokonais- työajasta	Luvat ja päätökset 52 % erityistehtävien työajasta	<ul style="list-style-type: none"> Ympäristönsuojelulain mukaiset lupa- ja ilmoitusasiat Jätelain mukaiset lupa-asiat (esim. jätehuoltomääräyksistä poikkeaminen) Vesilain mukaiset lupa- ja päätösasiat (esim. talousvesikäytön rajoittaminen, tutkimuslupa, ojitusasiat, vesijohdon rakentamisasiat, jäteveden johtamisasiat, korvausasiat)
	Lupien ja päätösten valvonta 24 % erityistehtävien työajasta	<ul style="list-style-type: none"> Vesihuoltolain mukaiset lupa-asiat (liittymisvelvollisuudesta vapauttaminen) Maasto- ja vesiliikennelain mukaiset lupa-asiat (kilpailu- ja harjoituslupa-asiat)
	Muiden kuin lupien ja päätösten valvonta 24 % erityistehtävien työajasta	<ul style="list-style-type: none"> Ympäristönsuojelulain mukaiset asiat (esim. talousjätevesi- ja nitraattiasetuksen mukaiset asiat) Jätelain mukaiset asiat (esim. roskaamisasiat) Vesilain mukaiset asiat (esim. ruoppausasiat) Vesihuoltolain mukaiset asiat Maastoliikenne- ja vesiliikennelain mukaiset asiat
Yleistehtävät 24 % kokonais- työajasta	<ul style="list-style-type: none"> Ympäristönsuojelun suunnittelu ja kehittäminen Ympäristön tilan seuranta Ympäristönsuojelun yleinen ohjaus, neuvonta ja tiedotus Osallistuminen kaavojen valmisteluun Lausunnot muille viranomaisille ja yhteisöille Yhteistyötehtävät eri viranomaisten ja yhteisöjen kanssa. 	
Muut tehtävät 20 % kokonais- työajasta	<ul style="list-style-type: none"> Leirintäalueviranomainen Kemikaalivalvontaviranomainen Maa-ainesten oton lupa- ja/tai valvontaviranomainen Rakennusvalvontaviranomainen Terveystoimintaviranomainen Kaavoitus Tekninen toimi/tekniset palvelut/tekninen hallinto Kunnalle kuuluvat jätehuollon järjestämisen viranomaistehtävät 	
Yleishallintotehtävät 10 % kokonais- työajasta	<ul style="list-style-type: none"> Talousasiat Henkilöstöasiat 	

Kuntien ympäristönsuojelun hallintokyselyn mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen työajasta suurimman osan vievät lupa- ja päätösasiat, joihin kuuluvat mm. ympäristölupien myöntäminen ja toiminnan rekisteröinti. Eniten työaikaa vievät erityistehtävät kuten lupa- ja päätösasiat sekä valvontatehtävät, jotka vievät 46 % kokonaistyöajasta. (Parviainen 2013.)

Tehtävien ja työajan jakaantumisessa on kuntakohtaisia eroja. Taulukossa 2 esitettyjen erityistehtävien lisäksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaisille voi kuulua mm. luonnonsuojelulain mukaisten kunnalle kuuluvien tehtävien valmistelu, suojelukohteiden valvonta ja hoito sekä luonnon virkistyskäytön edistäminen. Lisäksi voi olla muita kunnan hallintosäännön määrittämiä tehtäviä. (Rautiainen 2014a.)

2.4 Kuntien ympäristönsuojelutehtävien muutokset

Kuntalain (365/1995) mukaan kuntien ympäristönsuojelun viranomaistehtäviä voi hoitaa joko kunnan oma lautakunta, useamman kunnan yhteislautakunta tai kuntayhtymä. Viranomaistehtävien hoito on Kuntien ympäristönsuojelun hallintokyselyn mukaan muuttunut vuosien 1996 ja 2013 välillä. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä hoitavien yksiköiden määrä on vähentynyt ja yksiköiden koko on kasvanut. Tehtävien hoitaminen useamman kunnan yhteislautakunnassa on lisääntynyt. Vastaavasti kuntien omat lautakunnat ja kuntayhtymät ovat vähentyneet, vaikkakin kuntien omat lautakunnat ovat edelleen yleisin tapa järjestää ympäristönsuojelu. (Parviainen 2013.) Kunnissa on usein myös yhdistettyjä lautakuntia, kuten ympäristö- ja rakennuslautakunta. Myös ympäristönsuojelu ja ympäristöterveydenhuolto on usein yhdistetty yhdeksi lautakunnaksi. (Rautiainen 2014a.) Kuntien ympäristönsuojelun hallintokyselyn mukaan ympäristönsuojelun hallinnossa on havaittavissa myös ympäristönsuojeluyksiköiden identifioituminen omaksi toimintayksiköksi kunnan hallintoorganisaatiossa ja työtehtävien määrän sekä sisällön vakiintuminen (Parviainen 2013).

Kuntien ympäristönsuojeluyhteistyön lisääntymisen taustalla voidaan pitää yleistä yhteiskunnallista kehitystä, jossa lisääntyvien vaatimusten ja pienten resurssien paineessa on jouduttu järjestämään palvelut laadukkaammin ja kustannustehokkaammin. Resurssien riittämättömyyden on koettu uhkaavan ympäristönsuojelun valvonnan suorittamista. Vaatimusten ja tehtävien lisääntymisen taustalla on myös ympäristönsuojelulainsäädännössä tapahtuneet muutokset. Ympäristönsuojeluviranomaisille on määrätty runsaasti uusia tehtäviä, ja viimeisten kahdenkymmenenviiden vuoden aikana erilaisten tehtävien määrä on yli yhdeksänkertaistunut. Tänä aikana on tullut keskimäärin kahdeksan uutta säädöstä vuosittain. (Ks. Eränkö ym. 2012; Parviainen 2013; Suhonen 2011.)

Muutoksia ympäristönsuojelun työkenttään on osaltaan ollut tuomassa hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta, jossa esitetään kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämistä, toiminnan tehostamista ja maksuperusteiden tarkistamista. Kuntien ympäristönsuojelupalvelujen osalta ohjelma käsittelee valvontatehtävien uudelleenarviointia, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävien vaikuttavuuden arviointia sekä tehtävien ja toimintatapojen uudistamista sekä ympäristölain mukaisen valvonnan maksullisuutta. Hallituksen päätös rakennepoliittisesta ohjelmasta ei kuitenkaan sisällä yksityiskohtaisia toimenpiteitä, mitkä tulisivat ympäristönsuojelussa muuttumaan. (Hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta 2013.)

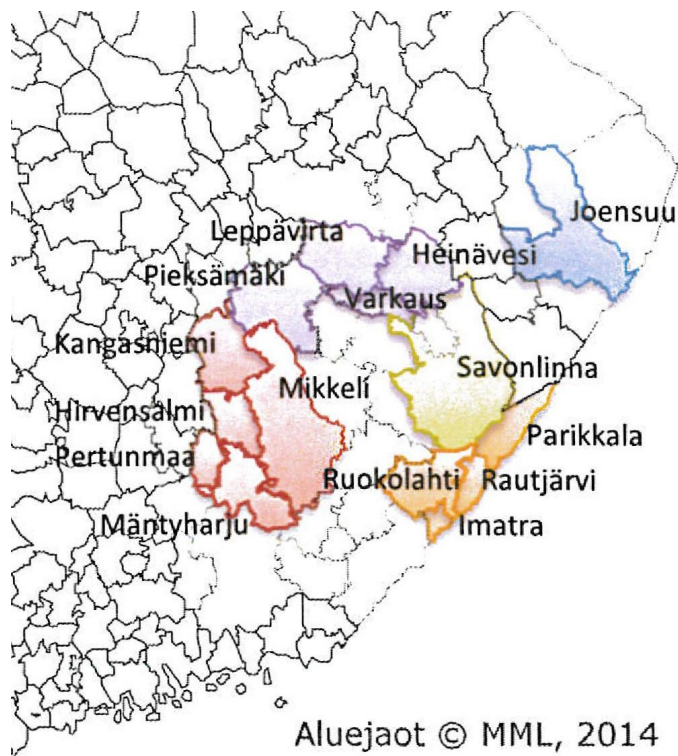
Savonlinnan kaupungin ympäristöpäällikkö on selvittänyt hallituksen päätöstä rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanon vaikutuksia Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen kokonaiskustannuksiin. Tässä arvioinnissa tiettyjen valvontatehtävien siirto valtion vastuulle ei ole nähty perustelluksi. Kunnalla on pitkäaikaista valvontatietoa ja paikallistuntemusta, mitä valtion ympäristönsuojeluviranomaiselta (ELY-keskukselta) puuttuu. Valvontatehtävien siirtoa valtion vastuulle ei ole myöskään perusteltua tilanteessa, jossa valtion tuottavuusohjelmalla karsitaan myös ELY-keskusten resursseja. Myöskään pienempien kuntien liittyminen Savonlinnaan ei toisi lisäresursseja valvontatehtävien hoitoon. Ympäristönsuojelun luvanvaraisuuskynnyksen muuttaminen lupamenettelystä rekisteröinnin piiriin johtaisi saatavien lupamaksujen vähenemiseen. Työmäärä ei kuitenkaan vähentyisi, koska toimintoja on kuitenkin valvottava ilman luvitusta tai rekisteröintiäkin. Ympäristölupamenettelyn sähköistämisenkään ei uskota tuovan merkittäviä säästöjä, koska jo nykyisinkin hakemusasiakirjat voi toimittaa ja käsitellä sähköisesti. Hallituksen tavoitteiden mukaisesti ympäristölain mukaisen valvonnan maksullisuus periaatteessa parantaisi ympäristönsuojelun jälkivalvontaa. Valvontaa on kuitenkin vaikea lisätä nykyisillä henkilöresursseilla, jolloin valvontamaksujakaan ei kerry. Siten valvontamaksujen tuotto jäisi merkittävästi pienemmäksi kuin lupamaksujen menetys lupa- ja rekisteröintirajaa nostettaessa.

Hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta on osittain toteutuksessa 1.9.2014 voimaan astuneen uuden ympäristönsuojelulain (527/2014) kautta. Toimivallan jakoon tuli joitakin muutoksia, mutta pääosin kuntien ja valtion tehtäväjako säilyi ennallaan. Ympäristönsuojelulaissa tehostetaan ympäristönsuojelun lupamenettelyä ja valvontaa. Suurin muutos kunnille on valvontasuunnitelmien ja -

ohjelmien laatiminen kolmen vuoden kuluessa. Valvontaa tulee kohdentaa erityisesti sinne, missä aiheutuu suurin riski ympäristön pilaantumiselle. Kuntien on tulevaisuudessa toimitettava entistä enemmän tietoja ympäristönsuojelun tietojärjestelmiin, kuten lupa- ja valvontapäätökset, suunnitelmat ja tarkkailutiedot. Myös lupamenettelyssä on kuntien mahdollisuuksiensa mukaan edistettävä sähköisiä järjestelmiä. (Kunnat.net 2014; ympäristönsuojelulaki 527/2014.)

3 KARTOITUKSEN TOTEUTUS

Kartoituksen vertailukohteiksi valittiin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluysikkö, Imatran seudun ympäristötoimi, Joensuun ympäristönsuojelupalvelut, Keski-Savon ympäristötoimi ja Mikkelin ympäristöpalvelut (kuva 1). Valitut ympäristönsuojeluyksiköt ovat saman suuruusluokan kaupunkiseutuja. Valittuja ympäristönsuojeluyksiköitä yhdistää myös Saimaan vesialue.

KUVA 1. Kartoituksessa mukana olevien ympäristönsuojeluyksiköiden sijainnit (Kunnat.net 2014).

Kartoitus toteutettiin kyselytutkimuksena ja tuloksia täydennettiin käyttäen apuna mm. ympäristönsuojeluyksiköiden nettisivuja ja lautakuntien pöytäkirjoja. Kysymyk-

set koskivat mm. vuoden 2013 aikana tehtyjä viranhaltija- ja viranomaispäätöksiä sekä annettuja lausuntoja, ympäristölupavelvollisten laitosten ja rekisteröintimenettelykohteiden määriä, suoritettuja tarkastuksia, annettuja kirjallisia huomautuksia, ympäristönsuojeluyksiköiden henkilöstöresursseja sekä tilinpäätöstietoja. Ympäristönsuojeluyksiköiltä kysyttiin myös ympäristön tilaa mittaavista selvityksistä ja tutkimuksista. Kysymyksistä laadittiin nelisivuinen sähköinen kyselylomake (liite), joka lähetettiin valittuihin ympäristönsuojeluyksiköihin.

Numeeriset tulokset koottiin kuviksi ja taulukoiksi Exel-työkaluohjelmaa käyttäen. Tuloksia tarkasteltiin sekä verrattiin myös muihin tietoihin, joita ympäristönsuojeluyksiköistä ja niiden toiminta-alueilta oli saatavilla. Tutkimuksella selvitettiin, miten ympäristönsuojeluyksiköiden resurssit vastaavat toisiaan.

4 YMPÄRISTÖNSUOJELUYKSIKÖIDEN HALLINTO, ORGANISAATIO JA TOIMINTA-ALUEET

4.1 Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut

Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut kuuluu kaupungin hallinto-organisaatiossa teknisen toimialan valvontayksikköön (kuva 2). Valvontayksikköön kuuluu ympäristönsuojelupalvelujen lisäksi rakennusvalvonta. Ympäristönsuojelun ja rakennusvalvonnan asiat käsitellään yhteisessä rakennus- ja ympäristölautakunnassa, jossa ympäristöpäällikkö on ympäristönsuojelun asioita esittelevä viranhaltija. (Savonlinnan kaupunki 2014a.)

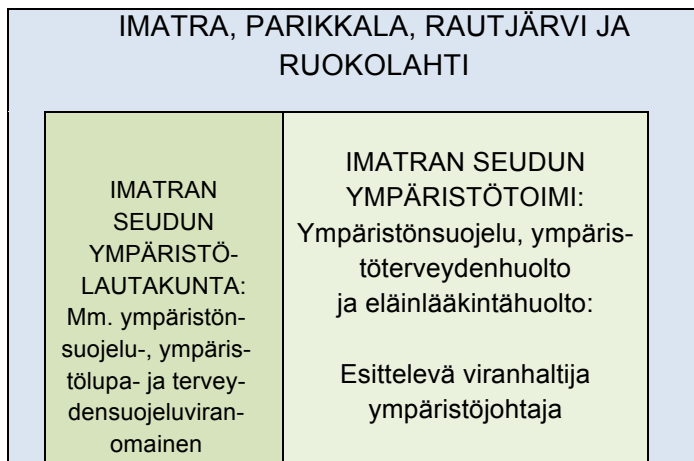

KUVA 2. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen asema hallinto-organisaatiossa.

Savonlinnan kaupungin hallintosäännön mukaan rakennus- ja ympäristölautakunta toimii Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelu-, ympäristölupa- ja leirintä-alueviranomaisena. Lautakunta valvoo sekä edistää ympäristön- ja luonnonsuojelua toiminta-alueellaan. Lautakunta valmistelee kaupunginhallitukselle luonnonsuojelulaissa kuuluvat tehtävät sekä huolehtii kaupungin luonnonsuojelualueiden ja -kohteiden luonnonsuojelullisesta hoidosta sekä luonnon virkistyskäytön edistämisestä yhteistyössä kaupungin muiden viranomaisten kanssa. Savonlinnan kaupungin hallintosäännön mukaan ympäristöpäällikkö viranhaltijana huolehtii ympäristönsuojelusta ja ratkaisee asiat, jotka kaupunginhallitus tai rakennus- ja ympäristölautakunta on ympäristöpäällikön ratkaistavaksi siirtänyt. Ympäristönsuojelupalvelujen tehtäviin kuuluvat myös Savonlinnan alueellisen jätelautakunnan yleisissä jätehuoltomääräyksissä kunnan jätehuollon valvontaviranomaiselle määrätyt tehtävät, kuten jätehuoltomääräyksistä poikkeamisasiat, jotka jätelautakunta on delegoinut ympäristöpäällikölle. (Ks. Savonlinnan kaupungin hallintosääntö 2012; Savonlinnan kaupunki 2014b.)

4.2 Imatran seudun ympäristötoimi

Imatran seudun ympäristötoimeen kuuluvat kunnat ovat Imatra, Parikkala, Rautjärvi ja Ruokolahti. Kunnat ovat perustaneet yhteisen ympäristölautakunnan, joka toimii ympäristönsuojelu- ja lupaviranomaisena (kuva 3). Lautakunta toimii myös seudullisena terveydensuojelu- ja elintarvikeviranomaisena sekä toimii kuluttajaturvallisuuslain että kemikaalilain tarkoittamana kunnan valvontaviranomaisena ja leirintäalueviranomaisena sekä vastaa muista sen hoidettavaksi määrätyistä tehtävistä. Lautakunnan esittelijänä toimii ympäristöjohtaja. Lautakunta on siirtänyt ympäristöjohtajalle, ympäristönsuojelupäällikölle, ympäristötarkastajalle ja ympäristöinsinöörille ratkaisuvalltaa ympäristönsuojelulain, jätelain, vesilain, vesihuoltolain sekä maasto- ja vesiliikennelain mukaisissa asioissa. Lautakunnan tehtäviin kuuluvat myös talousarvion esittäminen ja sen seuranta, päätökset suurista hankinnoista ja henkilövalintojen tekeminen. (Ks. Imatran seudun ympäristölautakunta 2013a; Imatran seudun ympäristölautakunta 2013b; Imatran seudun ympäristöviranomaisen johtosääntö 2013; Imatran seudun ympäristötoimi, toimintakatsaus 2009-2012.)

KUVA 3. Imatran seudun ympäristötoimen asema hallinto-organisaatiossa.

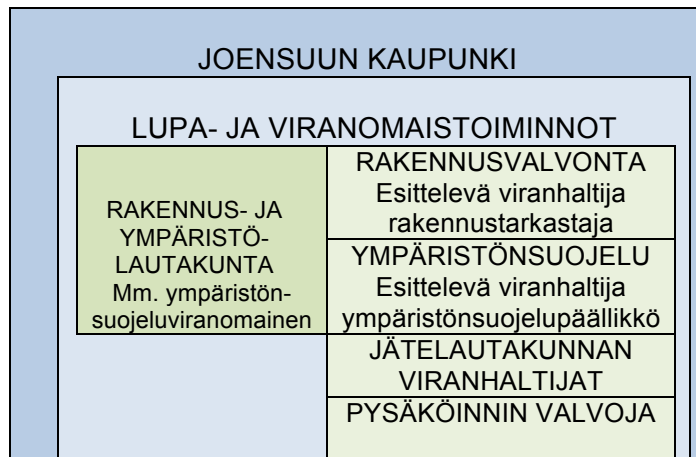
Imatran seudun ympäristöviranomaisen johtosäännön (2013) mukaan ympäristöjohtajan ratkaisuvalltaan kuuluu mm. käyttää puhevaltaa toimialaansa koskevissa asioissa, tehdä ympäristötoimea koskevat sopimukset ja sitoumukset sekä päättää alle 100 000 euron hankinnoista, käyttää ratkaisuvalltaa alaistensa yksiköiden välisessä voimavarojen jaossa ja delegoida edellä mainittua ratkaisuvalltaa alaisilleen viranhaltijoille.

Etelä-Karjalan alueella toimii yhdeksän kunnan omistama Etelä-Karjalan Jätehuolto Oy, johon mm. Imatra, Parikkala, Rautjärvi ja Ruokolahti kuuluvat. Jätehuoltoviranomaisena toimii Etelä-Karjalan Jätehuolto Oy:n omistajakuntien luottamushenkilöiden muodostama jätelautakunta. Viranhaltijoina toimivat jätteasiainpäälikkö ja jätteasiamiehet. (Etelä-Karjalan Jätehuolto Oy 2014 a.) Jätehuoltomääräyksistä poikkeamisasiat päättää jätehuoltoviranomainen ja valvonnan hoitaa Imatran seudun ympäristötoimi (Etelä-Karjalan Jätehuolto Oy 2014 b).

4.3 Joensuun kaupungin ympäristönsuojelu

Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikkö (kuva 4) kuuluu kaupungin lupa- ja viranomaistoimintoja tuottavaan kokonaisuuteen, joka vastaa ympäristöalan lupien myöntämisestä ja valvontatehtävistä (Joensuun kaupunki 2013a). Kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta toimii mm. ympäristönsuojeluviranomaisena, seuraa ympäristön- ja luonnonsuojelun kehitystä, toimii luonnonsuojelulain mukaisena kunnallisena viranomaisena, valmistelee ympäristönsuojelulain mukaiset ympäristönsuojelumääräykset ja toimii maa-aineslain mukaisena lupa- ja valvontaviranomaisena. Lisäksi rakennus- ja ympäristölautakunta toimii ympäristönsuojelulain mukaisena kunnan viranomaisena talousjätevesiasioissa. Rakennus- ja ympäristölautakunta valmistelee

talousarvion, -suunnitelmaehdotuksen, -käyttösuunnitelman, määrärahojen käytön perusteet ja toimintakertomuksen. (Joensuun kaupungin hallintosääntö 2013.) Joensuun ja sen seutukunnan jätehuoltopalvelut järjestää Joensuun alueellinen jätehuolto-yhtiö. Yhtiö toimii seutukunnan yhteisenä jätehuoltoviranomaisena, joka hoitaa mm. jätehuoltomääräyksistä poikkeamisasiat (Joensuun kaupunki 2013b).

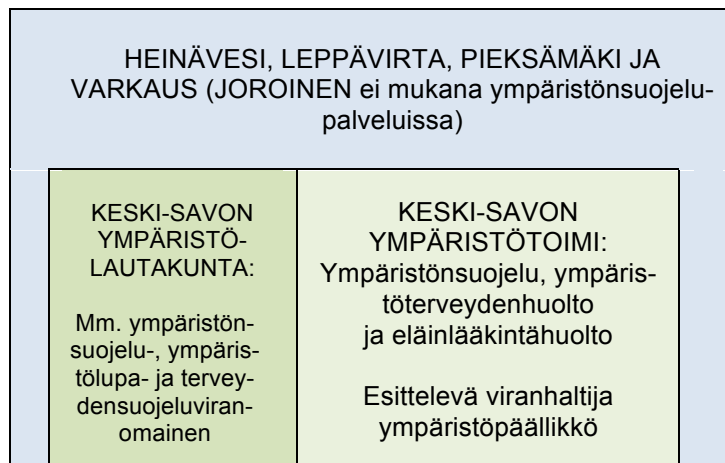

KUVA 4. Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön asema hallinto-organisaatiossa.

Joensuun kaupungin ympäristönsuojelupäällikkö vastaa ympäristönsuojeluun kuuluvien asioiden valmistelusta rakennus- ja ympäristölautakunnalle sekä asioiden täytäntöönpanosta. Ympäristönsuojelupäällikkö vastaa myös ympäristönsuojelun toiminnan suunnittelusta ja tavoitteista kaupungin strategian mukaisesti, sekä vastaa ympäristönsuojelun asiakaspalvelun järjestämisestä. (Joensuun kaupunki 2013.)

4.4 Keski-Savon ympäristötoimi

Keski-Savon ympäristötoimen isäntäkuntana toimii Leppävirta. Ympäristötoimi tuottaa ympäristönsuojelupalvelut Heinäveden, Leppävirran, Pieksämäen ja Varkauden kaupungeille/kunnille. Yksikkö tuottaa myös terveystarkastuksen ja eläinlääkinnän palvelut, jossa on mukana myös Joroisten kunta. Kunnat ovat perustaneet yhteisen Keski-Savon ympäristölautakunnan, jonka alaisuudessa ympäristönsuojeluyksikkö toimii (kuva 5).

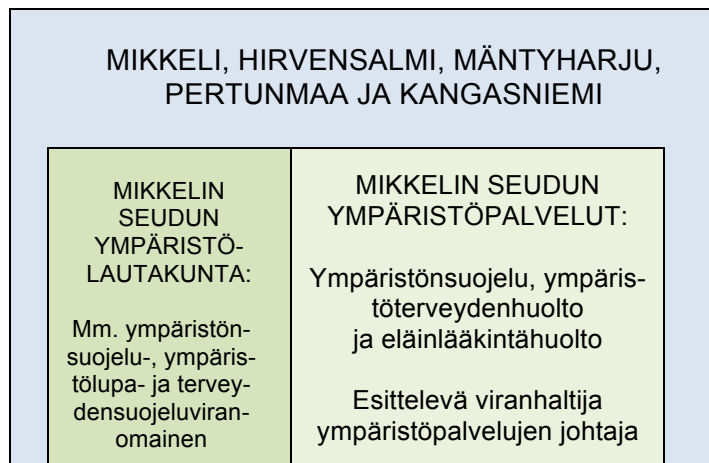

KUVA 5. Keski-Savon ympäristötoimi ja -ympäristölautakunta asema hallinto-organisaatiossa.

Ympäristölautakunnan esittelijänä toimii ympäristöpäällikkö. Keski-Savon ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviin kuuluvat mm. lupa-asiat, ympäristönsuojelun ja jätehuollon valvonta sekä lupatehtävät, meluntorjunnan valvonta, sekä kuntalaisten ohjaus, neuvonta ja valistus. (Ks. Keski-Savon ympäristötoimi; Keski-Savon ympäristölautakunta 2014, Keski-Savon Jätehuolto Ltky 2010.)

4.5 Mikkelin seudun ympäristöpalvelut

Mikkelin seudun ympäristöpalvelut tuottaa ympäristönsuojelun, ympäristöterveydenhuollon ja eläinlääkintähuollon palvelut Mikkelin kaupungille sekä Hirvensalmen, Mäntyharjun, Pertunmaan ja Kangasniemen kunnille. Ympäristönsuojelupalvelut kuuluu Mikkelin seudun ympäristölautakunnan alaisuuteen. Ympäristöpalvelut on jaettu kahteen tulosalueeseen, ympäristönsuojeluun ja ympäristöterveydenhuoltoon. Terveysvalvonnan johtaja toimii koko ympäristöpalvelujen johtajana. Ympäristönsuojelun esimiehenä toimii ympäristöpäällikkö. Ympäristölautakunnassa esittelijänä toimii ympäristöpalvelujen johtaja. Ympäristölautakunta toimii ympäristönsuojelu- ja ympäristölupaviranomaisena sekä mm. ympäristöterveydensuojeluviranomaisena ja leirintäalueviranomaisena. (kuva 6). Ympäristölautakunta on siirtänyt ratkaisu- ja päätöksentekovaltaansa ympäristöpäällikölle ja hänen valtuuttamalleen viranhaltijalle. (Ks. Mikkelin seudun ympäristöpalvelut 2014; Mikkelin seudun ympäristölautakunnan johtosääntö 2012; Mikkelin seudun ympäristöpalvelut 2010.)

KUVA 6. Mikkelin seudun ympäristöpalvelut ja -ympäristölautakunta.

Jätehuoltomääräyksistä poikkeamisasiat Mikkelissä käsittelee jätehuoltoviranomainen (Mikkelin kaupungin puutarhuri), joka toimii rakennuslautakunnan alaisuudessa (Mikkelin kaupunki 2014). Hirvensalmella jätehuoltomääräyksistä poikkeamisasiat käsittelee kunnan tekninen toimisto, Pertunmaalla kunnan tekninen toimi sekä rakennusvalvonta ja Kangasniemellä kunnan tekniset palvelut (Ks. Hirvensalmen kunta 2012; Mäntyharjun kunta 2014; Pertunmaan kunta 2014; Kangasniemen kunta 2014).

4.6 Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminta-alueet

Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminta-alueita koskevat tiedot koottiin yhteen tarkastelua varten. Taustatietoina selvitettiin mm. kuntien asukasmäärät, pinta-alat, kiinteistömäärät ja elinkeinorakenteet (taulukko 3). Imatran seudun ympäristötoimi, Keski-Savon ympäristötoimi ja Mikkelin seudun ympäristöpalvelut koostuvat yksikköinä useammasta kuin yhdestä kunnasta. Näiden kuntien osalta tiedot on yhdistetty.

TAULUKKO 3. Ympäristönsuojeluyksiköiden taustatietoja (Tilastokeskus 2011-2013).

	Savonlinnan ympäristönsuojelu- palvelut	Imatran seudun ym- päristötoimi	Joensuun ympäris- tönsuojeluyksikkö	Keski-Savon ympä- ristötoimi	Mikkelin seudun ym- päristöpalvelut	Keskisarvo
Asukasluku *	36 584	43 246	74 168	55 763	54 519	53914
Pinta-ala (km ²) *	2 240	2 040	2 382	4 121	5 439	3359
Pinta-ala asukasta kohden (ha) *	6,1	7,2	3,2	7,4	10,0	6,8
Kokonaiskiinteistömäärät (kpl) *	12 230	16 231	18 598	19 996	24 745	18 360
Kesämökkit (kpl) *	8 241	6 631	3 639	9 413	23 619	10 309
Kesämökkejä tuhatta asu- kasta kohden (kpl) *	225	153	49	169	433	206
Yksikön alueella olevat työ- paikat (kpl) **	13 985	15 248	33 323	20 853	28 713	22 745
Alkutuotannon työpaikkojen osuus (%) **	6,3	12,1	2,2	7,7	15,2	9,5
Jalostuksen työpaikkojen osuus (%) **	21,5	25,8	21,8	29,0	24,1	24,2
Palvelualojen työpaikkojen osuus (%) **	70,2	59,9	74,7	61,6	58,6	64,5
Tuntemattomien toimialojen osuus (%) **	1,9	2,4	1,3	1,7	2,2	1,9

* 31.12.2013

** 31.12.2011

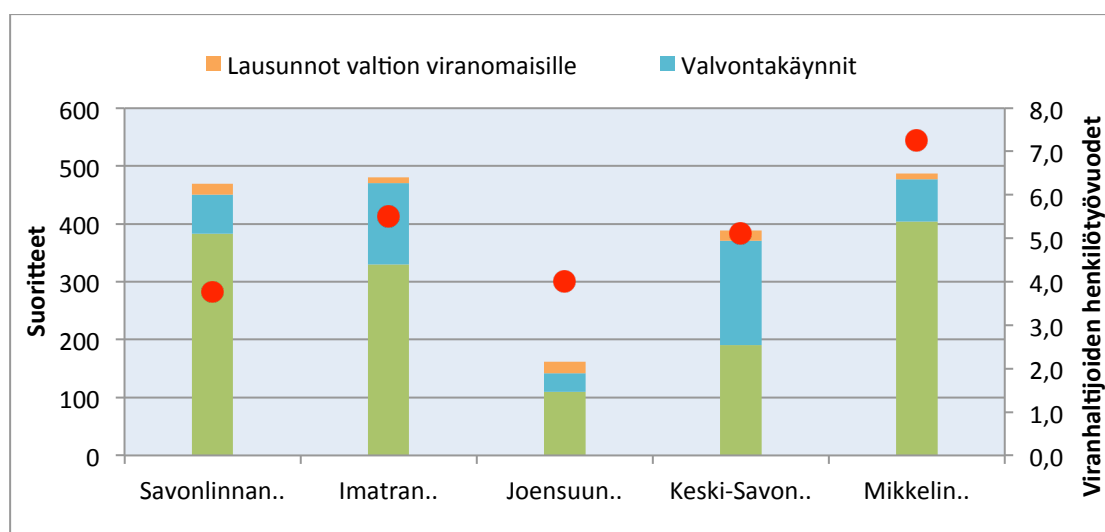
Vertailukunnat edustavat elinkeinorakenteiltaan valtakunnallista linjaa, jossa palvelu-ala on suurin työllistäjä. Toiseksi suurin työllistäjä on teollisuus ja vähiten työllistää alkutuotanto. Vertailuyksiköistä kaupunkimaisin on Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikkö, jossa on eniten asukkaita, työpaikkoja, palvelualojen työpaikkoja sekä vähiten pinta-alaa henkilöä kohden, kesämökkejä ja alkutuotannon työpaikkoja. Vertailuyksiköistä Mikkelin ympäristöpalvelujen alue on suurin pinta-alaltaan. Mikkelin ympäristöpalvelujen alueella on eniten eniten kiinteistöjä ja kesämökkejä, alkutuotannon työpaikkoja ja vähiten palvelualojen työpaikkoja. Savonlinnan ympäristönsuojelupalvelujen alueella on vähiten asukkaita, mutta toiseksi eniten kesämökkejä tuhatta asukasta kohden. Imatran ja Keski-Savon alueella on eniten jalostusalan työpaikkoja. (Tilastokeskus 2011-2013.)

5 TULOKSET

5.1 Suoritteet ja henkilöresurssit

Ympäristönsuojeluyksiköiltä kysyttiin eri suoritteiden määriä ja yksiköiden henkilöstöresursseja vuodelta 2013. Suoritteiksi laskettiin tehdyt valvontakäynnit, annetut lausunnot, myönnetyt ympäristöluvut, ympäristönsuojelulain mukaiset rekisteröinnit ja muut ympäristönsuojeluyksiköiden käsittelemät asiat, kuten kirjalliset kehotukset ja tutkintapyynnöt / rikosilmoitukset. Ympäristönsuojeluyksiköiden suoritteita tarkasteltiin yhdessä ja yksiköittäin. Suoritteiden lukumäärät eivät kuitenkaan kuvaa suoraan niihin käytettyä työaika. Ympäristön tilan seurannan tehtäviä ei tässä yhteydessä käsitelty erillisinä numeerisina suoritteina.

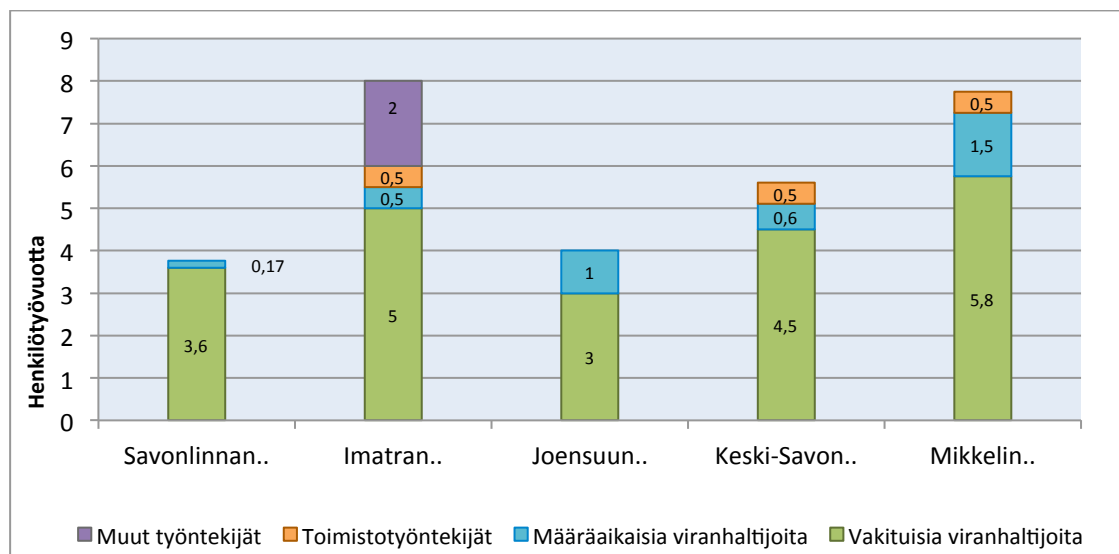
Päätökset ja käsitellyt asiat, tehdyt valvontakäynnit sekä annetut lausunnot muodostivat suurimman osan suoritteista (kuva 3). Suoritteita verrattiin viranhaltijoiden henkilötyövuosiin eli työaikaan, jonka yksi kokopäiväinen työntekijä tekee vuodessa (Työelämäsanasto 2014). Eniten päätöksiä tehtiin ja asioita käsiteltiin (404 kpl) Mikkelin seudun ympäristöpalveluissa. Vähiten päätöksiä tehtiin ja asioita käsiteltiin Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikössä (110 kpl). Valvontakäyntejä tehtiin eniten Keski-Savon ympäristötoimessa (180 kpl), vähiten Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikössä (32 kpl). Lausuntoja annettiin kaikissa yksiköissä 10 ja 20 kpl:n väliltä.

KUVA 3. Viranhaltijoiden ja suoritteiden määrä eri ympäristönsuojeluyksiköissä vuonna 2013

Ympäristönsuojeluyksiköissä henkilötyövuodet jakautuvat viranhaltijoiden, toimistotyöntekijöiden ja muiden työntekijöiden kesken. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen ja Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön henkilöstöön ei kuulunut toimistotyöntekijöitä, kuten muissa ympäristönsuojelun yksiköissä. Kaikissa ympäristönsuojeluyksiköissä oli määräaikaista viranhaltijoita, kuten kesätyöntekijöitä ja harjoittelijoita. Imatran seudun ympäristötoimessa oli lisäksi muita työntekijöitä, jotka työskentelivät ympäristönsuojelusuunnittelija-nimikkeellä. Suunnittelijat tekivät mm. ilmanlaatu- ja melumittauksia.

Eniten henkilötyövuosia, johon on laskettu mukaan kaikki ympäristönsuojeluyksikössä tehty henkilötyövuodet, oli Imatran seudun ympäristötoimella (8 htv). Eniten viranhaltijoiden henkilötyövuosia (7,3 htv) oli Mikkelin seudun ympäristöpalveluilla. Vähiten henkilötyövuosia yhteensä (3,8 htv) oli Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluilla. (kuva 4).

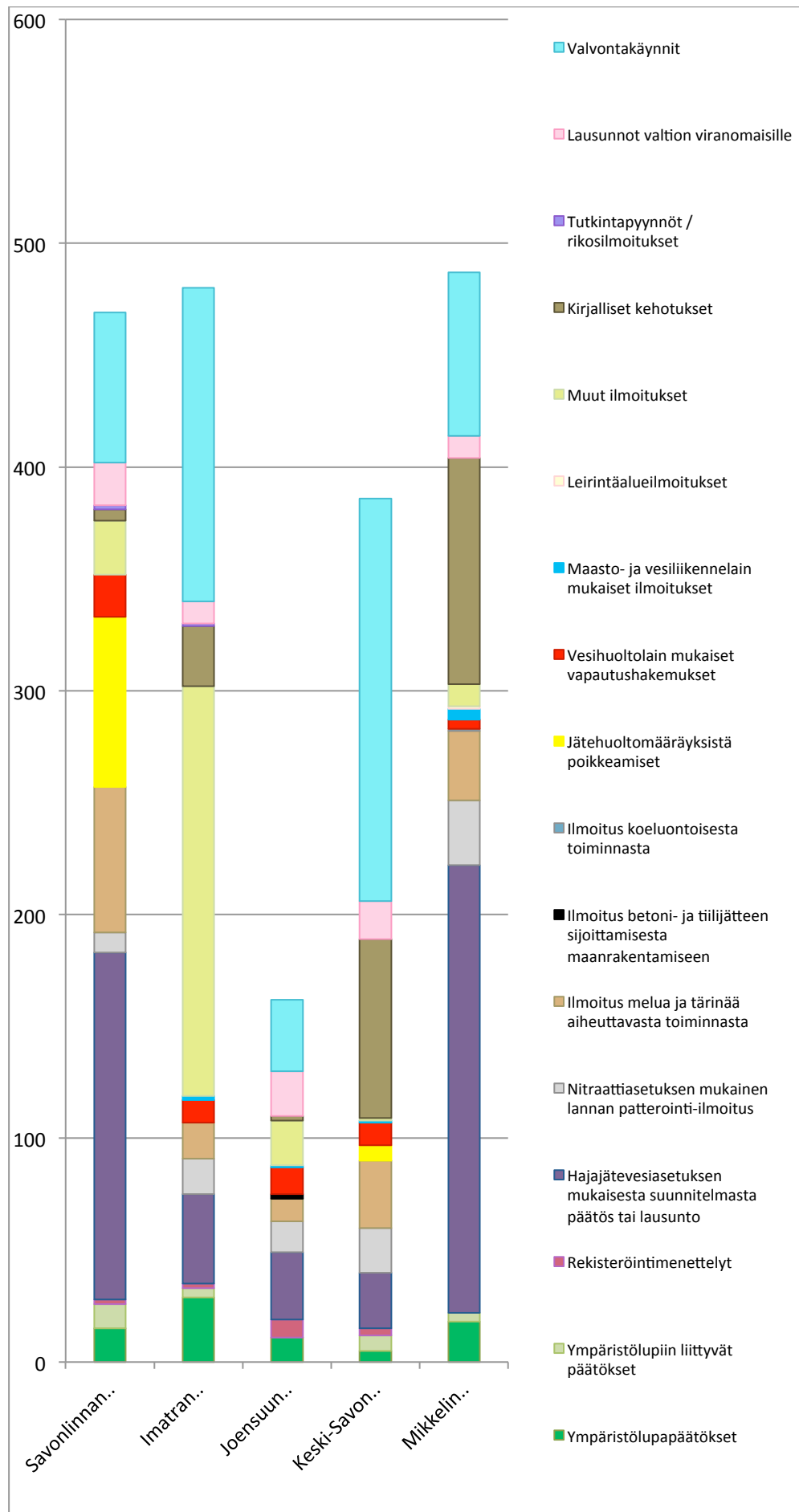
KUVA 4. Ympäristönsuojeluyksiköiden henkilötyövuodet vuonna 2013.

Ympäristönsuojeluyksiköiden suoritteet viranhaltijoiden henkilötyövuosia kohden on koottu taulukkoon neljä. Eniten suoritteita oli Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluissa, vähiten Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikössä. Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen ilmoittamista suoritteista puuttuivat valvontakäynnit muihin kuin ympäristöluvanvaraisiin kohteisiin, mikä vaikuttaa tulokseen.

TAULUKKO 4. Suoritteet yhtä viranhaltijan henkilötyövuotta kohden ympäristönsuojeluyksiköittäin vuonna 2013.

	Suoritteita henkilötyövuotta kohden
Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut	124
Imatran seudun ympäristötoimi	87
Joensuun kaupungin ympäristönsuojelu	41
Keski-Savon ympäristötoimi	76
Mikkelin seudun ympäristöpalvelut	67

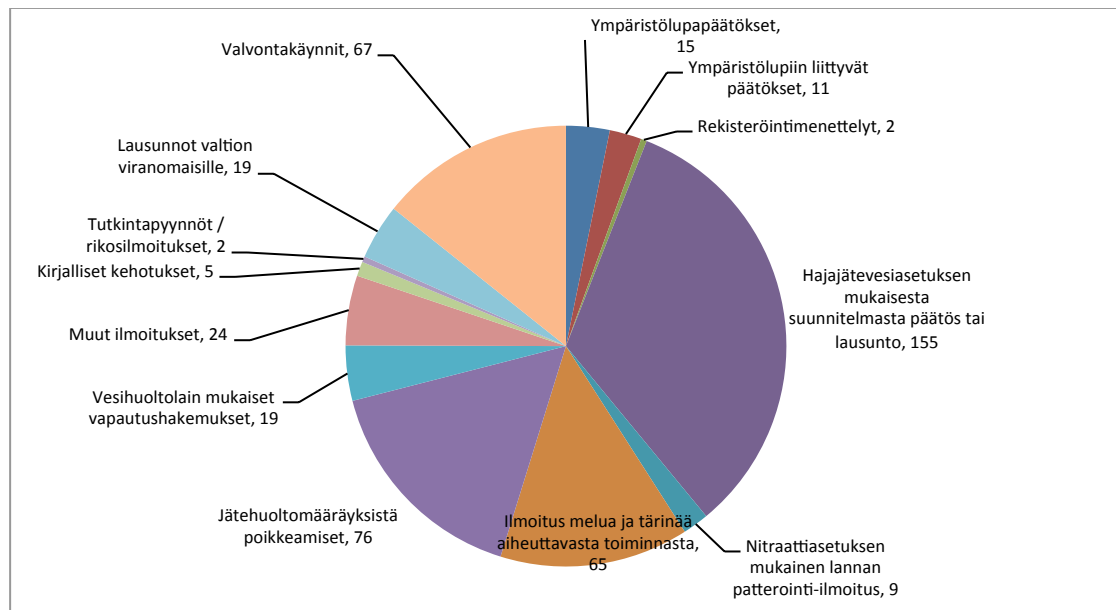
Ympäristönsuojeluyksiköiden ilmoittamat suoritteet on esitetty kuvassa 5. Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen suoritelmäärät olivat suurimmat ja Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön suoritelmäärät olivat pienimmät. Suoritteista suurimman osan muodostivat valvontakäynnit ja hajajätevesiasetuksen mukaiset asiat vuoden 2013 aikana.

KUVA 5. Ympäristönsuojeluyksiköiden suoritemäärät vuonna 2013.

5.1.1 Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen suoritteet

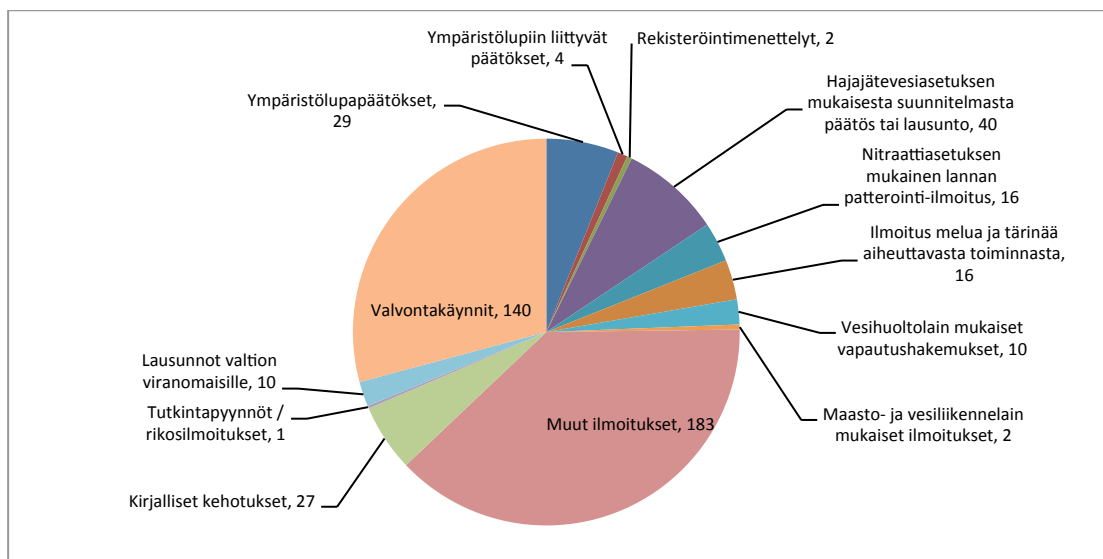
Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen suoritteista (kuva 6) suurin osa koski hajajätevesiasetuksen mukaisia asioita. Toiseksi eniten suoritteita oli jätehuoltomääräyksien poikkeamisista (mm. hakemukset jäteastioiden tyhjennysvälin pidentämiseksi ja tyhjennyksen keskeyttämiseksi). Kirjalliset kehotukset koskivat pääasias-
sa roskatun alueen siivousta.

KUVA 6. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen suoritteet vuonna 2013.

5.1.2 Imatran seudun ympäristötoimen suoritteet

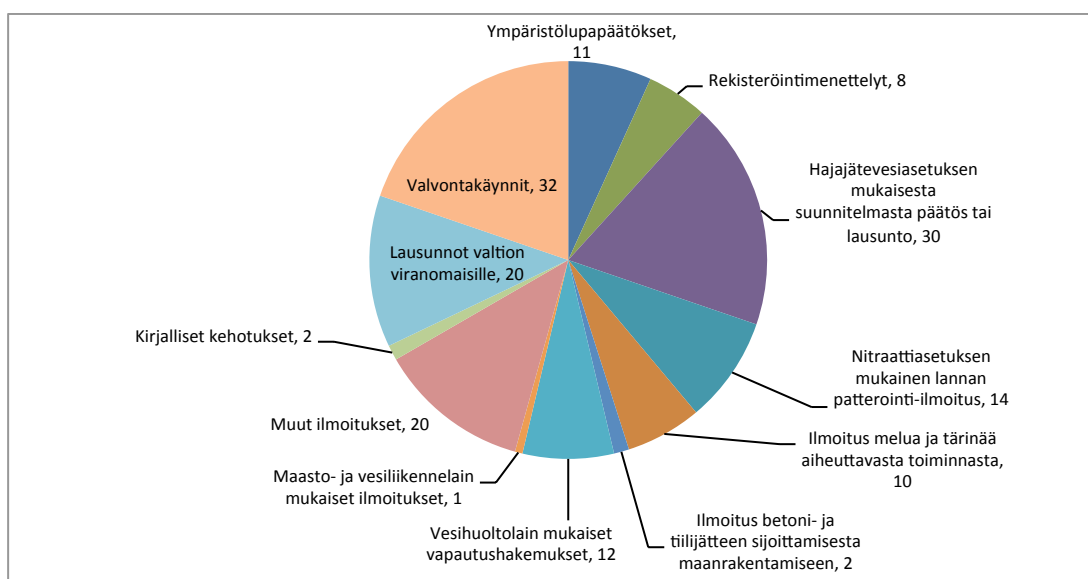
Imatran seudun ympäristötoimen suoritteista suurin osa koski kohtaa ”muut ilmoitukset”. Näihin kuuluivat mm. jätelain mukaiset rekisteröinti-ilmoitukset, joita oli 183. Suoritteista suuri osa koski valvontakäyntejä, hajajätevesiasetuksen mukaisista asioista ja ympäristölupapäätöksiä (kuva 7).

KUVA 7. Imatran seudun ympäristötoimen suoritteet vuonna 2013.

5.1.3 Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön suoritteet

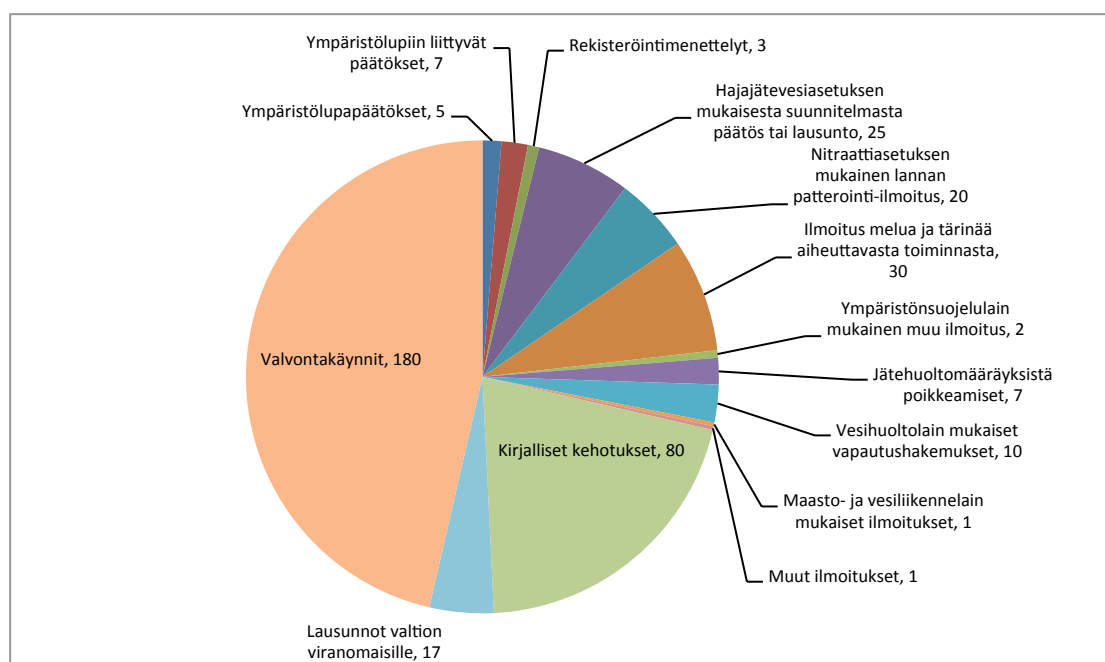
Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön ilmoittamista suoritemääristä suurimman osan muodostivat valvontakäynnit, hajajätevesiasetuksen mukaiset asiat ja lausunnot (kuva 8). Kohdalla ”hajajätevesiasetuksen mukaisen suunnitelman hyväksyminen” tarkoitetaan lausuntoja rakennusvalvonnalle rakennusluvan/toimenpideluvan liitteeksi. Kohta ”muut ilmoitukset” sisälsivät poikkeamiset ympäristönsuojelumääräyksistä, jotka koskivat vanhojen öljysäiliöiden jättämistä maahan ja jatkoaikahakemuksia jätevesijärjestelmien uusimisesta.

KUVA 8. Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön suoritteet vuonna 2013.

5.1.4 Keski-Savon ympäristötoimen suoritteet

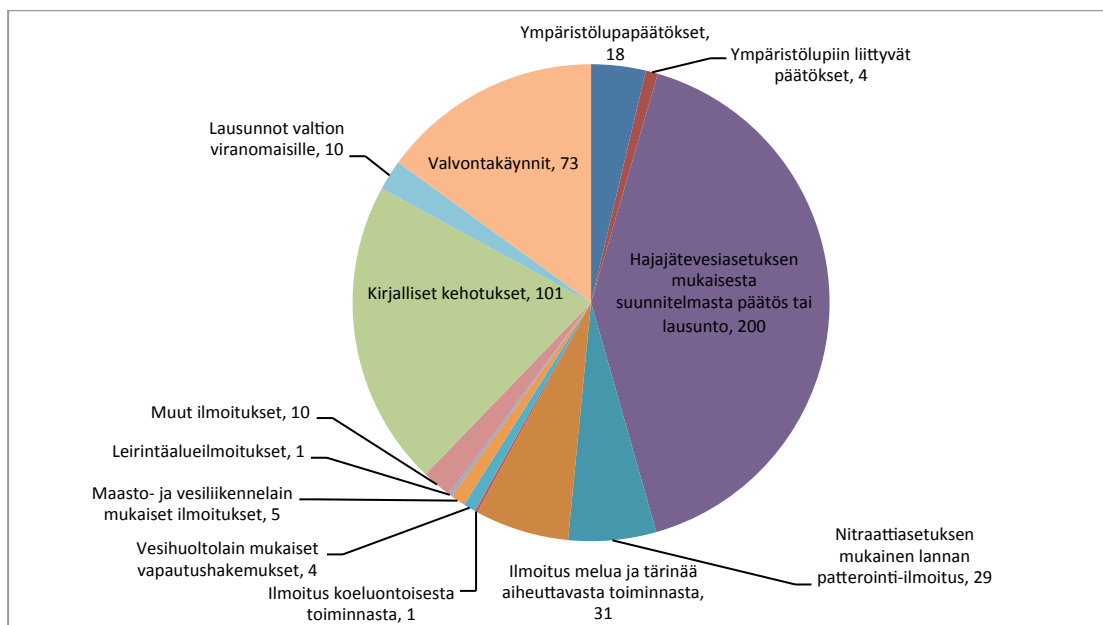
Keski-Savon ympäristötoimen suoritelmäärästä suurin osa muodostui valvontakäynteistä (kuva 9). Myös kirjallisia kehotuksia annettiin paljon. Keski-Savon ympäristötoimesta kerrottiin, että vuonna 2013 jätettiin poikkeuksellisen vähän ympäristölupahakemuksia. Kohdan ”hajajätevesiasetuksen mukaisen suunnitelman hyväksyminen” suoritteet olivat lausuntoja rakennusvalvonnalle rakennusluvan/toimenpideluvan liitteeksi.

KUVA 9. Keski-Savon ympäristötoimen suoritteet vuonna 2013.

5.1.5 Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen suoritteet

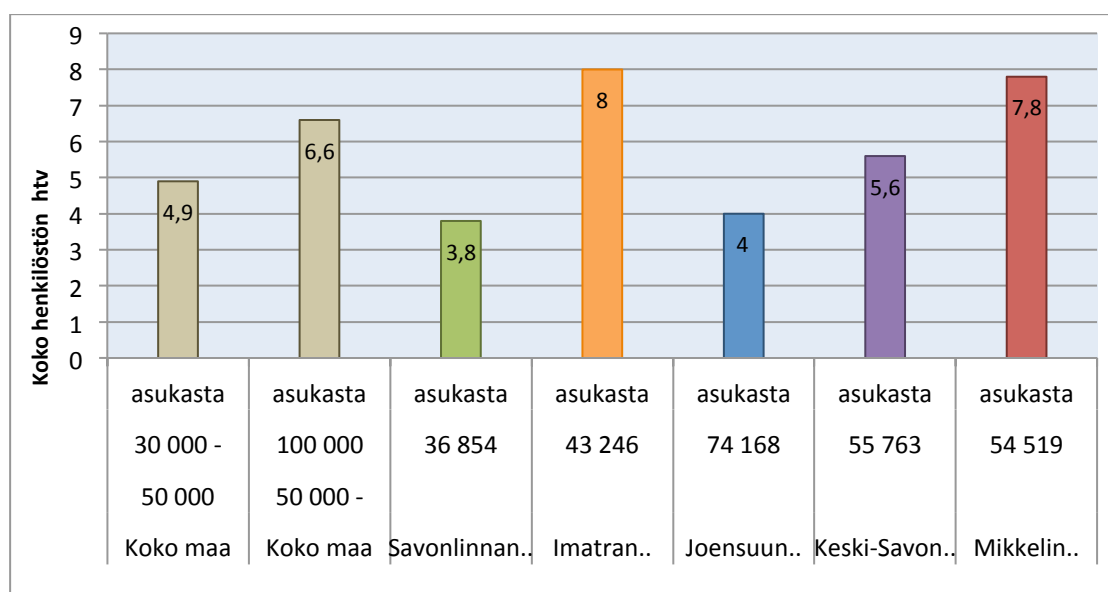
Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen ilmoittamista suoritteista hajajätevesiasetuksen mukaisia suoritteita oli eniten. Nämä suoritteet olivat lausuntoja rakennusvalvonnalle rakennusluvan/toimenpideluvan liitteeksi. Myös kirjallisia kehotuksia annettiin ja valvontakäyntejä tehtiin määrällisesti paljon (kuva 10). Kirjallisista kehotuksista suurin osa käsitteli roskaantuneen alueen siivousta. Kohdan ”muut ilmoitukset” olivat jätelain mukaisia ilmoituksia. Mikkelin seudun ympäristöpalvelut ei käsittele kohdan ”jätehuoltomääräyksistä poikkeamiset” asioita, koska ne kuuluvat Mikkelin kaupungin tekniselle toimelle.

KUVA 10. Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen suoritteet vuonna 2013.

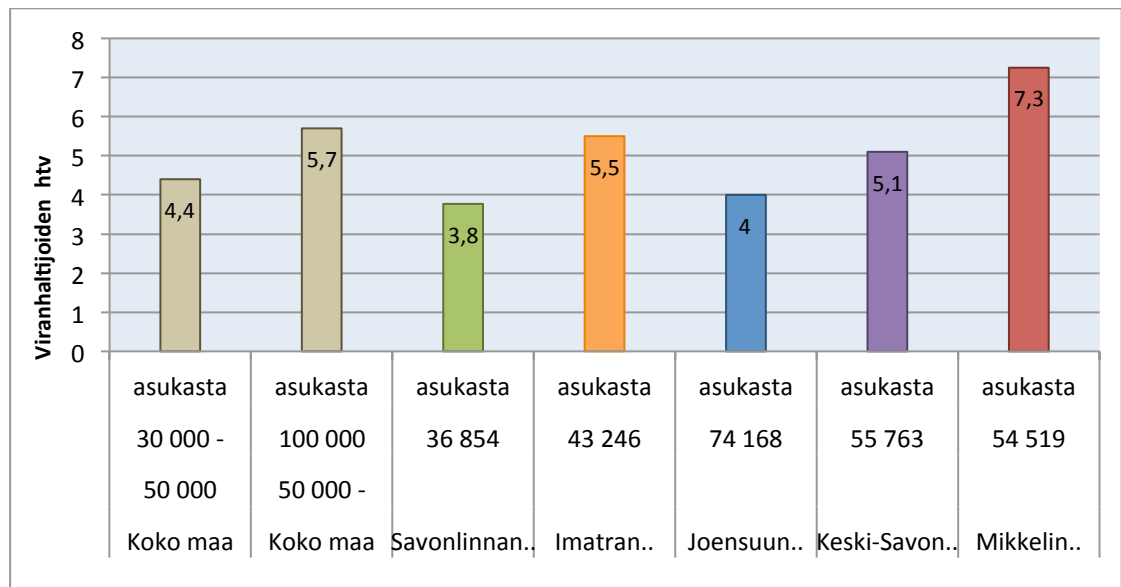
5.2 Henkilötyövuodet

Ympäristönsuojeluyksiköiden henkilötyövuosia vuodelta 2013 verrattiin Kuntien ympäristönsuojelun hallintokyselyn 2013 tuloksiin. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen, Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön ja Keski-Savon ympäristötoimen koko henkilöstöä koskevat vuotuiset henkilötyövuodet jäivät alle koko maan keskiarvon. Sen sijaan Imatran seudun ympäristötoimi ja Mikkelin seudun ympäristöpalvelut olivat maan keskiarvon paremmalla puolella (kuva 11).

KUVA 11. Ympäristönsuojeluyksiköiden koko henkilöstön henkilötyövuodet verrattuna maan keskimääräisiin henkilötyövuosiin vuonna 2013.

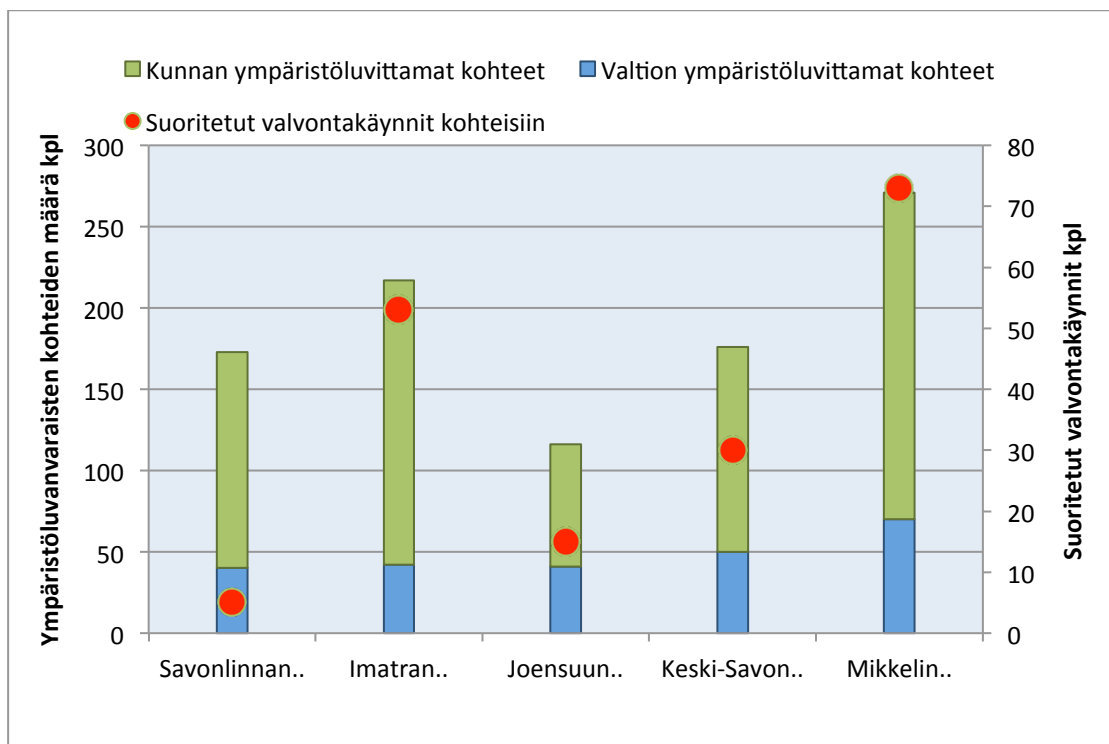
Vain Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen ammatillisten viranhaltijoiden henkilötövuosien määrä oli maan keskiarvoa parempi. Muissa ympäristönsuojeluyksiköissä ammatillisten viranhaltijoiden henkilötövuodet jäivät alle maan keskiarvon (kuva 12).

KUVA 12. Ympäristönsuojeluyksiköiden ammatillisten viranhaltijoiden henkilötövuodet verrattuna maan keskimääräisiin henkilötövuosiin vuonna 2013.

5.3 Ympäristölupakohteet

Kuvassa 13 on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisten sekä valtion viranomaisten ympäristöluvittamat toiminnot yhteensä vuoden 2013 lopussa. Eniten kohteita on luvittettu Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen alueella, jossa myös valvontakäyntejä tehtiin eniten. Vähiten ympäristölupakohteita on Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön alueella. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen alueella tehtiin vähiten valvontakäyntejä ympäristölupakohteisiin.

KUVA 13. Ympäristölupavarojen kohteiden määrä ympäristönsuojeluyksiköissä ja kohteisiin suoritettujen valvontakäyntien määrä vuonna 2013.

Ympäristölupavarojen kohteiden määrä tuhatta asukasta kohden on esitetty taulukossa 5. Eniten ympäristölupavaroja kohteita tuhatta asukasta kohden oli Imatran seudun ympäristötoimen alueella. Vähiten ympäristölupavaroja kohteita tuhatta asukasta kohden oli Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön alueella.

TAULUKKO 5. Ympäristölupavarojen toiminnot ympäristönsuojeluyksiköissä tuhatta asukasta kohden vuonna 2013.

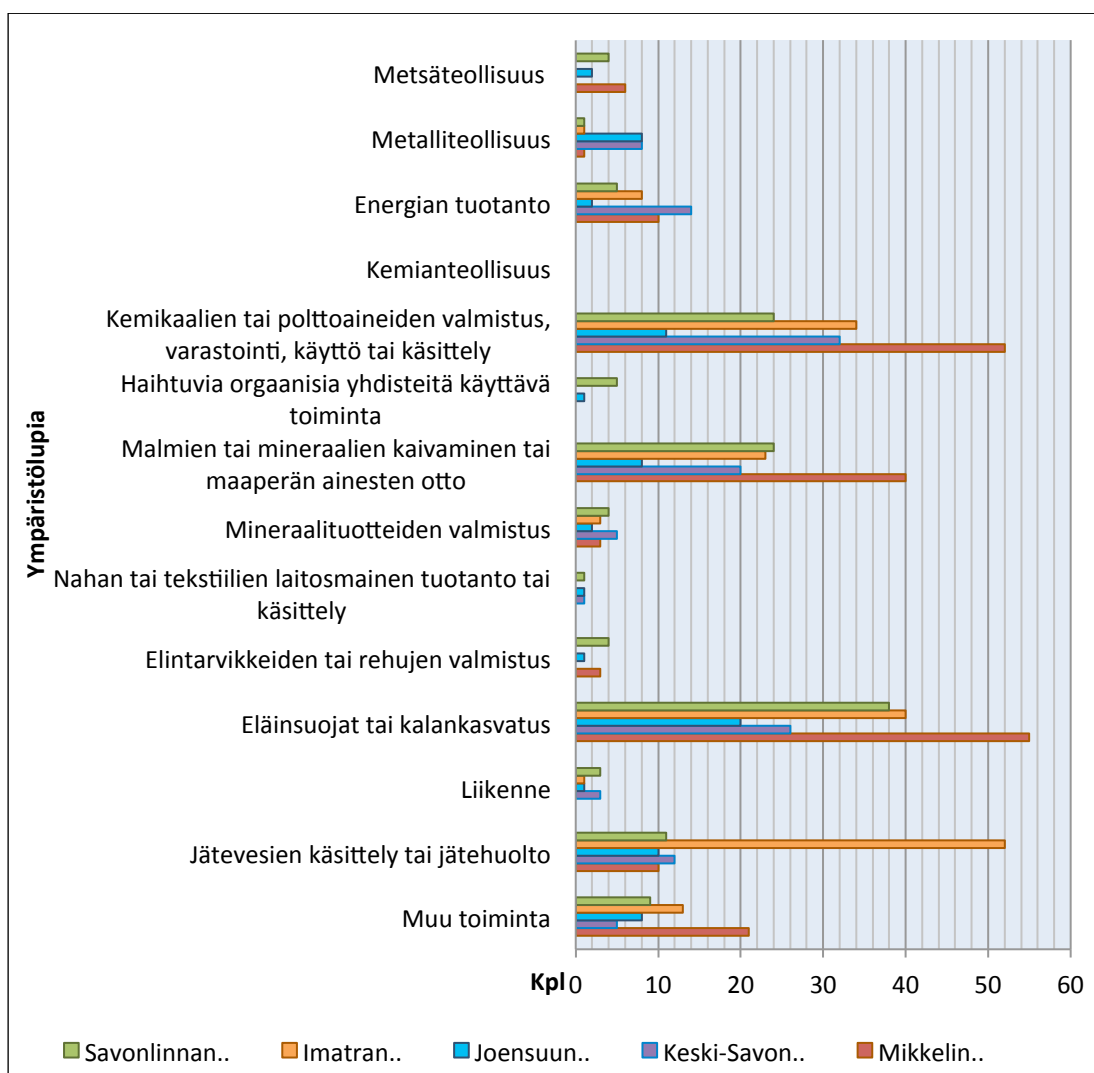
	Ympäristölupavarojen toiminnot yhteensä	Kunnan luvittamat ympäristölupakohdet	Valtion luvittamat ympäristölupakohdet
Savonlinnan..	4,7	3,6	1,1
Imatran seudun..	5,0	4,0	1,0
Joensuun..	1,6	1,0	0,6
Keski-Savon seudun..	3,2	2,3	0,9
Mikkelin seudun..	5,0	3,7	1,3

Ympäristönsuojeluyksiköiden valvontaa suorittavien viranhaltijoiden ja valvottavien kohteiden suhdetta kuvataan taulukossa 6. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen alueella oli vuonna 2013 yhteensä 133 kunnan myöntämää ympäristölupaa ja viranhaltijoiden henkilötyövuosia noin 3,8. Laskennallisesti Näin valvottavaksi jäi 35 kohdetta / henkilötyövuosi. Vastaavasti vähiten valvottavaa yhdelle henkilötyövuodelle jäi Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön alueella.

TAULUKKO 6. Kunnan vuoden 2013 loppuun mennessä ympäristöluvittamat kohteet viranhaltijoiden henkilötyövuosiin nähden.

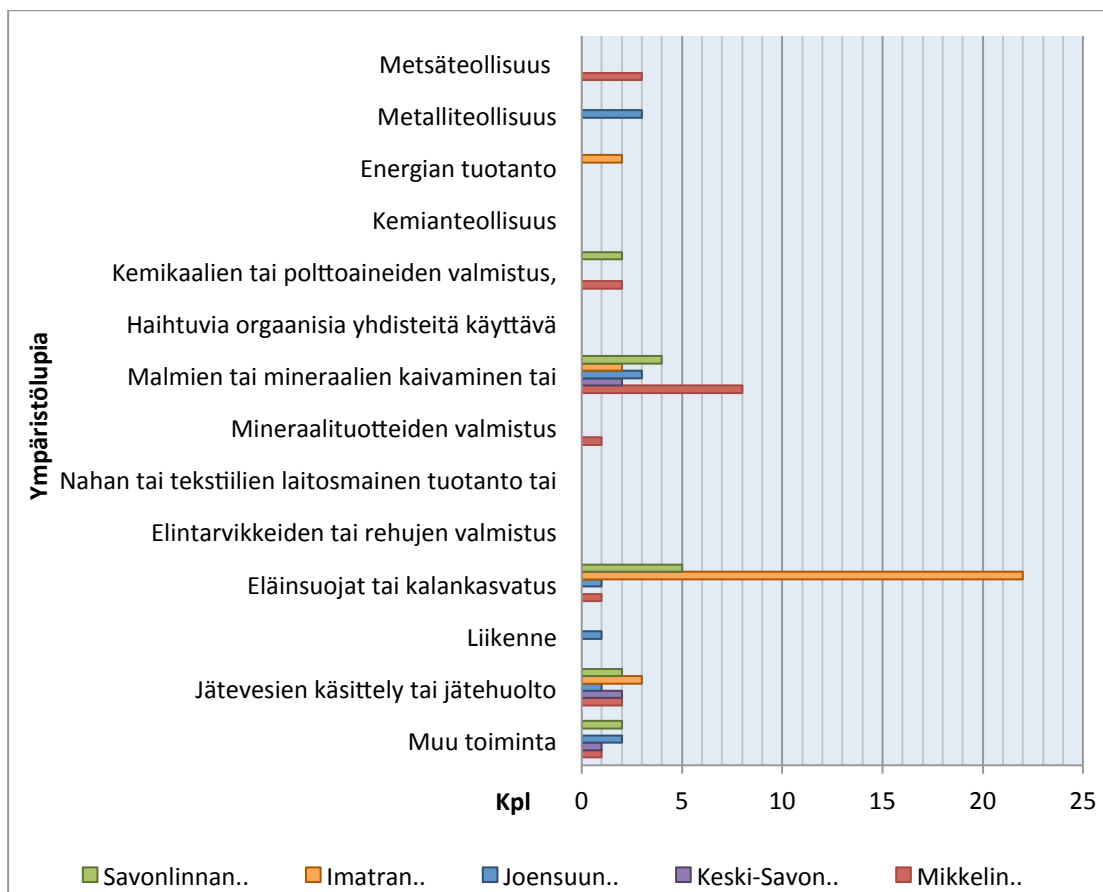
	Kunnan ympäristöluvittamat kohteet / viranhaltijoiden htv
Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut	35
Imatran seudun ympäristötoimi	32
Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikkö	19
Keski-Savon seudun ympäristötoimi	25
Mikkelin seudun ympäristöpalvelut	28

Ympäristönsuojeluyksiköiden valvomat vuoden 2013 loppuun mennessä luvittamat ympäristölupakohteet jakautuivat eri toimialoihin kuvan 14 mukaisesti. Eniten ympäristölupia on myönnetty eläinsuojille tai kalankasvatuskohteille, kemikaalien tai polttoaineiden valmistukselle, varastoinnille, käytölle tai käsittelylle sekä malmien tai mineraalien kaivamiselle tai maaperän ainesten otolle. Imatran seudun ympäristötoimen alueella on myönnetty paljon jätevesien käsittely ja jätehuoltokohdan mukaisia ympäristölupia. Näihin sisältyi 27 kpl kuonamurskeen sijoittamislupaa tien rakentamiseen.

KUVA 14. Ympäristönsuojeluyksiköiden valvomat ympäristölupakohteet yhteensä toimialoittain vuoden 2013 lopussa.

Vuoden 2013 aikana tarkasteltavissa yksiköissä myönnettiin ympäristölupia eniten eläinsuoja- tai kalankasvattamokohteisiin. Näitä lupia myönnettiin etenkin Imatran seudun ympäristötoimen toiminta-alueella. Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen toiminta-alueelle myönnettiin useita malmien tai mineraalien kaivamisen tai maaperän ainesten ottokohdan mukaisia lupia. (kuva 15).

KUVA 15. Ympäristönsuojeluyksiköiden myöntämät ympäristöluvat vuonna 2013.

5.4 Ympäristönsuojelulain mukaiset rekisteröintikohteet

Rekisteröintikohteita ovat mm. energiantuotantolaitokset, asfalttiasemat ja nestemäisen polttoaineen jakeluasemat. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen kirjaamia rekisteröintikohteita oli vuoden 2013 loppuun mennessä kaksi kappaletta. Imatran seudun ympäristötoimella rekisteröintimenettelykohteita oli kirjattu seitsemän kappaletta, Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksiköllä 13 kpl, Keski-Savon ympäristötoimella kahdeksan kappaletta ja Mikkelin seudun ympäristöpalveluilla kaksi kappaletta. Vuoden 2013 aikana rekisteröintimenettelyilmoituksia käsiteltiin taulukon 7 mukaisesti.

TAULUKKO 7. Ympäristönsuojeluyksiköissä vuonna 2013 käsitellyt rekisteröinti-ilmoitukset.

	Energiantuotantolaitos	Asfalttiasema	Nestemäisen polttoaineen jakeluasema	Muut
Savonlinnan..	1	1	-	-
Imatran seudun..	-	-	2	-
Joensuun..	5	-	3	-
Keski-Savon seudun..	1	-	1	1
Mikkelin seudun..	-	-	-	-

5.5 Valvontakäynnit

Vuonna 2013 ympäristölupakohteisiin sekä muihin kohteisiin tehty valvontakäynnit käyvät ilmi taulukosta 8. Vastausten perusteella eniten valvontakäyntejä tehtiin Keski-Savon ympäristöpalvelujen toimialueella (180 kpl). Vähiten valvontakäyntejä tehtiin Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikön toimialueella (32 kpl).

TAULUKKO 8. Ympäristönsuojeluyksiköiden valvontakäynnit kohderyhmittäin vuonna 2013.

	Savonlinnan..	Imatran..	Joensuun..	Keski-Savon..	Mikkelin..
Valtion ympäristöluvittamat kohteet	4	9	2	14	6
Kunnan ympäristöluvittamat kohteet	6	44	13	16	67
Rekisteröintimenettelykohteet	-	2	8	1	-
Hajajätevesiasetuksen mukaiset kohteet	9	10	1	-	-
Nitraattiasetuksen mukaiset kohteet	-	2	1	2	-
Melu- ja tärinä kohteet	-	4	5	20	-
Betoni- ja tiilijätteen sijoittamiskohteet	-	-	2	-	-
Jätehuoltomääräyksistä poikkeamiskohteet	-	-	-	-	-
Vesihuoltolain mukaiset kohteet	-	1	-	3	-
Vesilain mukaiset kohteet	9	4	-	24	-
PIMA-kohteet	-	4	-	21	-
Maasto- ja vesiliikennelain mukaiset kohteet	-	3	-	2	-
Leirintäalueet	2	1	-	-	-
Muut kohteet	37	56	-	77	-
Yhteensä	67	140	32	180	73

Eniten kunnan ympäristöviranomaisen tekemiä valvontakäyntejä kunnan ympäristöluvittamiin kohteisiin tehtiin Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen alueella. Mikkelin seudun ympäristöpalvelut ei ilmoittanut muista kuin ympäristöluvanvaraisiin kohteisiin kohdistuneista valvontakäynneistä. Vähiten valvontaa teki Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut.

5.6 ELY-keskusten käsittelemät ilmoitukset ja suunnitelmat

Vuonna 2013 ympäristönsuojeluyksiköiden tietoon tulleista ELY-keskusten käsittelemistä asioista suurin osa käsitteli vesilain mukaisia asioita (taulukko 9). Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksikkö ja Mikkelin seudun ympäristöpalvelut ilmoitti-

vat, ettei heillä ollut tietoa ELY-keskusten käsittelemistä ympäristönsuojelulainsäädännön mukaisista ilmoituksista eikä suunnitelmista.

TAULUKKO 9. Ympäristönsuojeluyksiköiden tietoon tulleita ELY-keskusten käsittelemiä asioita vuonna 2013.

	Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut	Imatran seudun ympäristötoimi	Keski-Savon ympäristötoimi
PIMA-kohteet	6	4	8
Vesilain mukaiset hankkeet	14	25	39
Melua ja tärinää aiheuttava toiminta	2	2	1
Jätelain mukaiset asiat	8		9

5.7 Ympäristön tilan seuranta

Ympäristönsuojeluyksiköiltä kysyttiin vuoden 2013 aikana laadituista ympäristöohjelmista ja/tai niiden päivityksistä. Muilla paitsi Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluilla oli toteutettu jokin ympäristöohjelma (taulukko 10).

TAULUKKO 10. Ympäristönsuojeluyksiköissä laaditut ympäristöohjelmat ja/tai niiden päivitykset vuonna 2013.

Imatran seudun ympäristötoimi	<ul style="list-style-type: none"> Imatran ilmasto-ohjelman seurantaraportti 2012
Joensuun kaupungin ympäristönsuojelupalvelut	<ul style="list-style-type: none"> Ilmasto-ohjelma
Keski-Savon ympäristötoimi	<ul style="list-style-type: none"> Kaukolankankaan pohjavesialueen suojele-suunnitelma
Mikkelin seudun ympäristöpalvelut	<ul style="list-style-type: none"> Mikkelin kaupungin hulevesiohjelma Mikkelin kaupunkistrategiaan liittyvä luonnon ja ympäristön hyvinvointiohjelma

Ympäristönsuojeluyksiköiden vuonna 2013 tekemät tai ulkopuolisilla tahoilla teetetut selvitykset, mittaukset, hoitotoimenpiteet sekä luontokartoitukset on koottu taulukkoon 11. Useat ympäristöntilaa selventävät toimenpiteet koskivat vesistöjä.

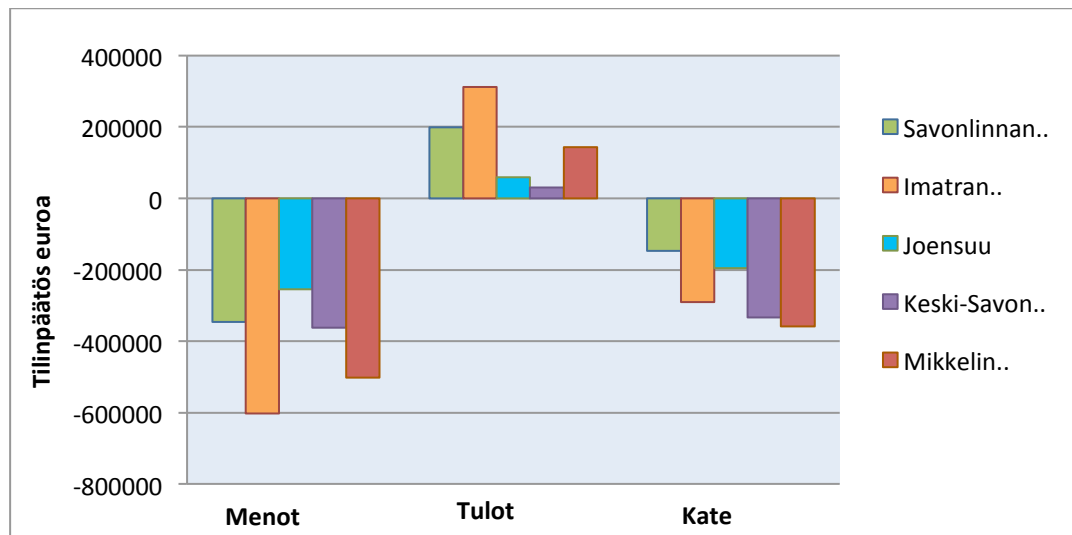
TAULUKKO 11. Ympäristönsuojeluyksiköiden ympäristön tilan selvitykset, mittaukset, suojelukohteiden hoitotoimenpiteet, luontokartoitukset ym. vuonna 2013.

Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut	<u>Ulkopuolisilla teetetut:</u> <ul style="list-style-type: none"> Mertajärven vedenlaadun tutkimuksia Mertajärven hoitotoimenpide, juurakon poisto
Imatran seudun ympäristötoimi	<u>Ulkopuolisilla teetetut:</u> <ul style="list-style-type: none"> Imatran kasvihuonekaasukartoitus 2006-2012 <u>Yksikön tekemät:</u> <ul style="list-style-type: none"> Jatkuvatoimiset ilman laadun mittaukset nel-

	jässä pisteessä • Kahden ympäristönsuojelun suunnittelijan tekemiä ilmanlaatu- ja melumittauksia
Joensuun kaupungin ympäristönsuojelu	Yksikön tekemät: • Melunmittauksia ja raportointeja 5 kpl • Lepakkokysely • Ympäristöhäiriökysely • Vesistöseurantaa 17 järvestä • Verkkojulkaisut 2 x: Luonto-opas ja Ympäristöopas
Keski-Savon ympäristötoimi	Ulkopuolisilla teetetyt: • Meluselvitys Varkaudessa • Ilmanlaadun seuranta Varkaudessa (jatkuva) • Ilmanlaadun seuranta Pieksämäellä (yhteistyönä Etelä-Savon kuntien kanssa) Yksikön tekemät: • Kaavoitukseen liittyvä luontokartoitus Varkaudessa • Uhanalaisen lajin esiintymäkartoitus Varkaudessa (2 kartoitusta)
Mikkelin seudun ympäristöpalvelut	Ulkopuolisilla teetetyt: • Puulaveden paleolimnologinen tutkimus • Puulaveden länsiosan kuormitus selvitys Yksikön tekemät: • Puulaveden länsiosan kuormitus selvitys • Neljä seurantavesistöä • Kaupunkikeskustan lähivesien hulevesialueiden selvitys • Likolammen kunnostuksen seuranta • Leväseuranta yhdessä ympäristöterveysvalvonnan kanssa • Turvetuotantoalueiden kuormitukseen liittyvä aineiston keräys

5.8 Tilinpäätöstiedot

Ympäristönsuojeluyksiköiden antamat tilinpäätöstiedot vuodelta 2013 koskivat ympäristönsuojelua, ei ympäristöterveydenhuoltoa. Tilinpäätöstiedot vaihtelivat ympäristönsuojeluyksiköittäin kuvan 16 mukaisesti. Suurimmat tulot ja menot olivat Imatran seudun ympäristötoimella, pienimmät tulot olivat Keski-Savon ympäristötoimella. Pienin negatiivinen kate oli Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluilla.

KUVA 16. Ympäristönsuojeluyksiköiden tilinpäätökset vuonna 2013.

6 TULOSTEN TARKASTELU

Tutkimuksessa kaikille tarkasteltaville yksiköille lähetettiin samat kysymykset, jotka koskivat ympäristönsuojeluyksiköiden tehtäviä ja käytettäviä resursseja. Kysymykset pyrittiin laatimaan yksiselitteisiksi, jotta vastaukset olisivat mahdollisimman vertailukelpoisia. Lisäksi vastaajille annettiin mahdollisuus täydentää vastauksiaan kirjallisesti. Annettuja vastauksia täydennettiin ja täsmennettiin myös sähköpostin välityksellä. Kuitenkin kysymysten asettelu ja tulkinta on voinut aiheuttaa epätarkkuutta vastauksiin. Myös sillä, miten täydellisesti ja huolellisesti vastaukset on annettu, on vaikutusta tuloksiin. Ympäristönsuojeluyksiköissä tilastoidaan suoritteita vaihtelevasti. Tästä syystä osa kyselylomakkeella ilmoitetuista suoritteista (vastauksista) ovat arvioita. Tutkimuksen teettäminen uudelleen antaisi kuitenkin luultavasti samansuuntaisia vastauksia.

Ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävät eroavat toisistaan, jonka vuoksi vertailu on osittain vaikeaa. Yksiköt erosivat toisistaan suoritteiden, henkilöstön ja lupakohteiden määrissä sekä käytettävissä olevien määrärahojen suhteen. Vaikka ympäristönsuojeluyksiköitä ei laitettu paremmuusjärjestykseen, huomattiin kuitenkin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen resurssien olevan monessa kohdin heikommalla kuin muiden vertailussa olleiden yksiköiden. Mikkelin seudun ympäristöpalvelut ja Imatran seudun ympäristötoimi pärjäsivät vertailussa parhaiten.

Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen alueella tuhatta asukasta kohden mitattuna ympäristöluvanvaraisia kohteita oli paljon. Viranhaltijoiden henkilötöyvuosia vertailtaessa suoritteisiin havaittiin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen tekevän enemmän suoritteita vähemmällä henkilötöyvuosimäärällä kuin muissa ympäristönsuojeluyksiköissä. Tulot ylsivät toiseksi paremmalle sijalle ja kate jäi vähiten negatiivisemmaksi.

Joensuun kaupunki oli vertailussa väestömäärältään suurin sekä rakenteeltaan kaupunkimaisin, mikä näkyi tuloksissa. Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluyksiköllä oli vähiten ympäristöluvanvaraisia kohteita. Yhtä viranhaltijaa kohden tehtiin vähiten suoritteita. Tilinpäätöstietojen mukaan kate oli toiseksi paras, ollen kuitenkin negatiivinen.

Imatran seudun ympäristötoimea voidaan pitää tehokkaana yksikkönä. Kaikki yhteenlasketut henkilötöyvuodet olivat vertailtavista ympäristönsuojeluyksiköistä suurimmat. Myös viranhaltijoiden henkilötöyvuodet olivat vertailussa toiseksi suurimmat, ja valtakunnallisestikin vertailtaessa viranhaltijoiden henkilötöyvuosimäärät ylsivät yli keskimääräisen. Henkilöresursseja oli vertailun mukaan käytettävissä hyvin, ja viranhaltijan henkilötöyvuotta kohden tehtiin toiseksi eniten suoritteita vertailtavista ympäristönsuojeluyksiköistä. Myös tulot ja menot olivat suurimmat.

Keski-Savon ympäristötoimi sijoittui henkilötöyvuosien määrän vertailussa keskivaiheille. Valtakunnallisestikin henkilötöyvuosien määrä on lähellä keskimääräistä. Keski-Savon ympäristötoimen alueella tehtiin eniten valvontakäyntejä vertailtavista ympäristönsuojeluyksiköistä. Tilinpäätöstietojen mukaan negatiivinen kate jäi toiseksi suurimmaksi, tulot taas jäivät vertailun pienimmäksi.

Mikkelin seudun ympäristöpalvelut on suurin yksikkö, jolla oli eniten valvottavia ympäristölupakohteita ja eniten viranhaltijoiden henkilötöyvuosia. Myös valtakunnallisesti Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen viranhaltijoiden henkilötöyvuodet ylsivät yli keskimääräisen. Ympäristöluvanvaraisiin laitoksiin tehtiin muihin ympäristönsuojeluyksiköihin nähden eniten valvontakäyntejä. Tilinpäätöstietojen mukaan Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen kate jäi ympäristönsuojeluyksiköistä eniten negatiivisimmaksi.

Ympäristönsuojeluyksiköiltä ei kysytty tehtäviin käytettyä aikaa. Suoritteiden määräästä voidaan kuitenkin olettaa, että ajallisesti resursseja käytettiin eniten päätösten valmisteluun ja asioiden käsittelyyn. Tämä vastaa myös aikaisempia tutkimustuloksia. Yksittäisistä suoritteista nousi esiin hajajätevesiasetuksen mukaisista suunnitelmista tehdyt päätösten tai lausuntojen suuri määrä. Nämä suoritteet nousivat esiin etenkin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen ja Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen suoritteita tarkasteltaessa. Muissa ympäristönsuojeluyksiköissä ei käsitelty hajavesiasetuksen mukaisia asioita yhtä paljon, koska ne käsitellään esim. rakennusvalvonnassa. Hajajätevesiasetuksen mukaisen päätöksen tai lausunnon tekemiseen käytetty aika on kuitenkin pienempi kuin ympäristölupapäätökseen käytetty aika. Ympäristönsuojeluyksiköiden suoritteiden painottuminen (kuten hajajätevesiasetuksen mukaiset asiat) lukumääräisesti eri tavoin voi selittyä myös ympäristönsuojeluyksikön alueen erityispiirteistä, tai siitä, mitä asioita kullakin ympäristönsuojeluyksikön alueella oli painotettu. Hajavesiasetuksen mukaisten päätösten määriin vaikuttaa myös kunnan tai valvottavan alueen kiinteistömäärä, asukasmäärä, kaupunkimaisuusaste ja kesämökkien määrä.

Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminta-alueille myönnettyjen ympäristölupien määrä vaikuttaa suoraan valvonnan laajuuteen. Mitä vähemmän valvottavia kohteita on, sitä paremmin niitä pystytään valvomaan. Ympäristöluvanvaraisten kohteiden lisäksi valvontakäyntejä tehtiin myös muihin kohteisiin. Valvontakäyntien määrässä ja siinä mihin valvontaa oli kohdistettu, havaittiin paljon eroavaisuuksia. Mikkelin seudun ympäristöpalvelujen ja Imatran seudun ympäristötoimen valvonta kohdistui pääasiassa ympäristöluvanvaraisiin kohteisiin, kun taas Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelujen ympäristönluvanvaraisten kohteiden valvonta oli vähäistä.

Ympäristön tilan seuranta oli tehty selvästi enemmän kaikissa muissa ympäristönsuojeluyksiköissä kuin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluissa. Tehtyjen ympäristön tilan seurantakäyntien vähäinen määrä voi kertoa resurssien puutteesta, jossa lupa- ja valvontatehtävät sekä muut tehtävät vievät suurimman osan työajasta. Kyselyssä ei selvinnyt ympäristön tilan seurantaan käytettyä aikaa. Oletettavasti seuranta on vaatinut pitkäjäksoisen työskentelyn kussakin kohteessa.

Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminnassa havaitut erot voivat johtua resursseista tai resurssien käytön tehokkuuseroista. Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminnan riittäviin

tai riittämättömiin resursseihin vaikuttavat mm. kuntien taloudellinen tilanne ja varojen käytön priorisointi toisin sanoen, mihin kuntien varoja käytetään.

Ympäristönsuojeluyksiköiden tulot, menot ja kate vaihtelivat suuresti. On vaikea arvioida tämän kartoituksen perusteella, mistä erot tarkasti ottaen johtuivat. Suurimmat menot olivat Mikkelin seudun ympäristöpalveluissa ja Imatran seudun ympäristötoimessa, joissa myös henkilötöyvuosia oli eniten. Keski-Savon ympäristötoimessa henkilötöyvuosia oli enemmän kuin Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalveluissa, silti Keski-Savon ympäristötoimen menot olivat vain noin 15 000 euroa suuremmat. Tulot koostuivat mm. lupamaksuista, talousjätteen aluekeräysmaksuista ja maainesvalvonnan maksuista. Ympäristönsuojelulainmuutoksen myötä ympäristönsuojeluyksiköissä lisätuloja tullaan saamaan ympäristölupakohteiden suunnitelmallisista valvontakäynneistä.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

Kuntien ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävä- ja resurssikartoituksessa 2013 havaittiin, ettei kartoituksessa mukana olleilla ympäristönsuojeluyksiköillä ole yhdenmukaista valvontakäytäntöä ja ympäristönsuojelu asettuu eriarvoiseen asemaan. Valvonnan riittämättömyys on seurausta mm. niukoista henkilöstöresursseista. Aiempien tutkimusten mukaan yleisesti ympäristönsuojeluyksiköissä on koettu paineita resurssien riittämättömyyden vuoksi. Tämä tutkimus osoitti, että kartoituksessa olleiden ympäristönsuojeluyksiköiden resursseissa on suuriakin eroja. Riittämättömiksi koetut resurssit kuormittavat henkilöstöä sekä voivat heikentää työn laatua.

Lakisääteisille kunnan ympäristönsuojelun viranomaistehtäville tulisi pystyä takaamaan riittävät toimintamahdollisuudet. Myös ympäristöä mittaavat tutkimukset ja ympäristöohjelmat ovat yksi huomioon otettava osa-alue ympäristönsuojelussa. Kaikki ympäristön pilaantumista ennaltaehkäisevät toiminnot ovat tärkeitä. Ilman riittäviä resursseja työ kunnan ympäristönsuojeluyksiköissä voi pahimmillaan painottua vain lupaviranomaistehtäviä suorittavaksi tahoksi valvonnan ja muiden ennaltaehkäisevien tehtävien jäädessä toissijaiseksi.

Ympäristönsuojeluyksiköiden toiminta on ajan myötä muuttunut, kun lakeja ja asetuksia on tullut lisää. Muutos on koettu riittämättömyyden tunteena asioiden hoitamisessa, josta on aiheutunut paineita tehtävistä suoriutumisiksi.

Myös hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta ja 1.9.2014 voimaan astunut uusi ympäristönsuojelulaki ovat tuoneet muutoksia ympäristönsuojeluyksiköiden toimintaan. Uuden ympäristönsuojelulain myötä valvontasuunnitelman ja -ohjelman laatiminen tuli pakolliseksi. Valvontasuunnitelmat lisäävät ympäristönsuojelutyön suunnitelmallisuutta ja kohdentavat ympäristönsuojelun painopistettä tärkeimpiin valvontatehtäviin. Valvontasuunnitelma ja -ohjelma mahdollistavat myös valvontamaksun perinnän. Tämän toivotaan parantavan ympäristönsuojeluyksiköiden resursseja. Valvontasuunnitelman ja -ohjelman seuraamisesta ja noudattamisesta voi seurata myös paineita, jos ympäristönsuojeluyksikön resurssit ovat pienet. Ilman riittäviä resursseja ei ympäristönsuojelun suorittama valvontakaan voi olla riittävää, eikä näin ollen lain tavoite toteudu.

Hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta ei tällä hetkellä ole tuomassa suuria muutoksia toimintaan, sillä 1.9.2014 voimaan astunut ympäristönsuojelulaki on osaltaan jo toteuttanut samoja muutoksia. Hallituksen päätöksessä rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta esitetään kuntien tehtävien ja velvoitteiden vähentämistä, toiminnan tehostamista ja maksuperusteiden tarkistamista. Ympäristönsuojeluyksiköissä tehtävien ja velvoitteiden karsiminen sekä muuttaminen ei välttämättä ole mahdollista.

Kuntien ympäristönsuojeluyksiköiden tehtävä- ja resurssikartoituksessa 2013 oli mukana viisi ympäristönsuojeluyksikköä. Mukana olleet ympäristönsuojeluyksiköt voivat käyttää tämän kartoituksen tuloksia toimintansa kehittämiseen esimerkiksi vertailemalla oman ympäristönsuojeluyksikön tuloksia muiden ympäristönsuojeluyksiköiden tuloksiin. Tuloksista voi myös havaita oman sekä muiden toiminnan painopistealueita. Tulokset voivat myös auttaa kohdentamaan oman yksikön olemassa olevia resursseja tärkeisiin kohteisiin tai jättämään jopa pois jotain tehtäviä. Ympäristönsuojelun valvontamaksut ovat yksi askel parempaan suuntaan myös resurssien kannalta. Ympäristönsuojeluyksikössä on pohdittava tapauskohtaisesti, mitä tehtäviä haluttaisiin suorittaa enemmän ja mitkä vievät resursseja enemmän, kuin mitä haluttaisiin.

Tutkimus osoitti, että ympäristönsuojeluyksiköiden välillä on suuriakin eroja. Ympäristönsuojeluyksiköiden yhteistyöllä, vuorovaikutuksella ja tiedon välityksellä voidaan oman ympäristönsuojeluyksikön toimintaa kehittää ja mahdollisesti käytäntöjä yhdenmukaistaa. Yhteistyö ja vuorovaikutus voivat toimia tiedonlähteenä, uusien näkökulmien ja ideoiden välittäjänä sekä ongelmatilanteiden ratkaisussa.

Tätä tutkimusta voisi jatkaa ja laajentaa koskemaan suurempaa aluetta. Lisätutkimuksista voisivat hyötyä niin uudet kuin jo tutkimuksessa mukana olleet ympäristönsuojeluyksiköt. Useat ympäristönsuojeluyksiköt laativat toiminnastaan vuosikertomuksen. Vuosikertomukset poikkeavat kuitenkin toteutustavoiltaan toisistaan, jolloin ympäristönsuojeluyksiköiden vertailu vuosikertomusten perusteella voi olla hankalaa. Vertailun helpottamiseksi voisi tietoja koota vuosittain esim. tämän kyselytutkimuksen mukaisesti.

LÄHTEET

Etelä-Karjalan Jätehuoltooyhtiö Oy 2014 a. Vuosikertomus 2013. E-julkaisu. http://www.e-julkaisu.fi/ekjh/vuosikertomus_2013/. Ei päivitystietoja. Luettu 15.8.2014.

Etelä-Karjalan Jätehuoltooyhtiö Oy 2014 b. Www-dokumentti. http://www.ekjh.fi/lomakkeet_ja_palaute.html. Ei päivitystietoja. Luettu 4.6.2014.

Eräkö, Leena; Hakanen, Maija; Innala, Tuulia; Nurmikolu, Marko; Valpasvuo, Vesa 2013. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen opas luottamushenkilöille, Kuntaliiton verkkojulkaisu. Pdf-dokumentti. <http://shop.kunnat.net/download.php?filename=uploads/ymparistonsuojeluopas.pdf>. Ei päivitystietoja. Luettu 3.3.2014.

Hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta 2013. Pdf-tiedosto. <http://valtioneuvosto.fi/etusivu/rakennemuutos395285/tiedostot/paatos-29112013/fi.pdf>. Päivitetty 29.11.2013. Luettu 25.3.2014.

Hirvensalmen kunta 2012. Jätehuolto. Www-dokumentti. <http://www.hirvensalmi.fi/index.php?id=47>. Päivitetty 2.1.2012. Luettu 16.8.2014.

Imatran seudun ympäristölautakunta 2013a. Kokouspöytäkirja. Pdf-dokumentti. <http://www.imatra.fi/djulkaisu/kokous/20131820.PDF>. Päivitetty 19.2.2013. Luettu 2.4.2014.

Imatran seudun ympäristölautakunta 2013b. Kokouspöytäkirjan liite. Pdf-dokumentti. <http://www.imatra.fi/djulkaisu/kokous/20131820-7-1.PDF>. Päivitetty 19.2.2013. Luettu 2.4.2014.

Imatran seudun ympäristöviranomaisen johtosääntö 2013. Pdf-dokumentti. <http://www.imatra.fi/djulkaisu/kokous/20121798-9-2.PDF>. Päivitetty 1.1.2013. Luettu 2.4.2014.

Imatran seudun ympäristötoimi, toimintakatsaus 2009-2012. Pdf-dokumentti. <http://194.251.35.222/Tiedote.asp?TiedoteID=29851&NakymaID=581>. Ei päivitystietoja. Luettu 2.4.2014.

Joensuun kaupunki 2013a. Lupa- ja viranomaistoiminnot. Www-dokumentti. <http://www.joensuu.fi/lupa-ja-viranomaistoiminnot>. Päivitetty 14.5.2014. Luettu 12.5.2014.

Joensuun kaupunki 2013b. Jätehuolto. Www-dokumentti. <http://www.joensuu.fi/jatehuolto>. Päivitetty 22.10.2013. Luettu 4.6.2014.

Joensuun kaupungin hallintosääntö 2013. Pdf-dokumentti. <http://www.joensuu.fi/documents/11127/239055/Joensuu+kaupungin+hallintos%C3%A4%C3%A4nt%C3%B6%202014/25794558-a873-42ae-b3d4-3a8b9c89d2c2>. Päivitetty 16.12.2013. Luettu 12.5.2014.

Jätelaki 646/2011. Www-dokumentti.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110646>. Ei päivitystietoja. Luettu 23.9.2014.

Kangasniemen kunta 2014. Asiaa jätehuollosta. Www-dokumentti.

<http://www.kangasniemi.fi/kunta/tekninen/jatehuolto.html>. Ei päivitystietoja. Luettu 16.8.2014.

Keski-Savon Jätehuolto Ilky. Perussopimus. Pdf-dokumentti.

<http://keskisavonjatehuolto-fi-bin.aldone.fi/@Bin/ab5c05c393e33e0f1de580d799805e67/1408523049/application/pdf/47857/Perussopimus.pdf>. Päivitetty 11.5.2010. Luettu 15.8.2014.

Keski-Savon ympäristölautakunta 2014. Kokouspöytäkirja. Pdf-dokumentti.

<http://leppavirta.ktweb.fi/>. Päivitetty 23.1.2014. Luettu 13.5.2014.

Keski-Savon ympäristötoimi. Ympäristönsuojelu. Www-dokumentti.

<http://www.keskisavonymparistotoimi.fi/ymparistonsuojelu/>. Ei päivitystietoja. Luettu 13.5.2014.

Kunnat.net 2014. Kuntarajat 2014. Pptx-tiedosto.

http://www.kunnat.net/fi/tietopankit/tilastot/aluejaot/Documents/Kunta%20ja%20maa_kuntarajat%202014.pptx. Päivitetty 23.1.2014. Luettu 28.9.2014.

Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta 1986/64. Www-dokumentti

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1986/19860064>. Ei päivitystietoja. Luettu 3.3.2014.

Mikkelin kaupunki 2014. Jätehuolto. Www-sivu.

<http://www.mikkeli.fi/palvelut/jatehuolto>. Ei päivitystietoja. Luettu 16.8.2014.

Mikkelin seudun ympäristölautakunnan johtosääntö 2012. Www-dokumentti.

<http://www.mikkeli.fi/sisalto/mikkelin-seudun-ymparistolautakunnan-johtosaanto>. Päivitetty 3.12.2012. Luettu 13.5.2014.

Mikkelin seudun ympäristöpalvelut 2014. Www-dokumentti.

<http://www.mikkeli.fi/tuottajat/mikkelin-seudun-ymparistopalvelut>. Ei päivitystietoja. Luettu 13.5.2014.

Mikkelin seudun ympäristöpalvelut 2010. Toimintasääntö. Pdf-dokumentti.

http://www.mikkeli.fi/files/atoms/files/mikkelin_seudun_ymparistopalvelut_toimintas_aanto_2010.pdf. Päivitetty 23.9.2010. Luettu 13.5.2014.

Mäntyharjun kunta 2014. Jätehuolto. Www-dokumentti.

<http://www.mantyarju.fi/palvelut/54-jatehuolto>. Ei päivitystietoja. Luettu 16.8.2014.

Parviainen, Jarno 2013. Kuntien ympäristönsuojelun hallintokysely 2013, Kuntaliiton verkkojulkaisu. Pdf-dokumentti.

http://shop.kunnat.net/download.php?filename=uploads/ymparistonsuoj_hallkysely2013.pdf. Ei päivitystietoja. Luettu 10.3.2014.

Pertunmaan kunta 2014. Tekninen toimi ja rakennusvalvonta. Www-dokumentti.
<http://www.pertunmaa.fi/web/guest/tekninen-ja-rakennus>. Ei päivitystietoja. Luettu 16.8.2014.

Rautiainen Matti, 2014a. Haastattelu 30.5.2014. Ympäristöpäällikkö, Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelupalvelut.

Rautiainen Matti, 2014b. Savonlinnan kaupungin kustannusvaikutusarvio, hallituksen päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta. Päivitetty 20.1.2014. Luettu 25.3.2014.

Salminen Antti 2014. Kuntien ympäristöluvanvaraiset ja rekisteröitävät toiminnat. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 14/2014. Pdf-dokumentti.
https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/45239/SYKEra_14_2014.pdf?sequence=1. Ei päivitystietoja. Luettu 22.5.2015.

Savonlinnan kaupunki 2014a. Ympäristönsuojelupalveluiden asema kaupungin hallinto-organisaatiossa. Www-dokumentti.
http://www.savonlinna.fi/asukas/asuminen_ja_ymparisto/ymparistonsuojelu/hallinto_ja_tehtavat. Ei päivitystietoja. Luettu 3.3.2014.

Savonlinnan kaupunki 2014b. Jätehuolto Savonlinnassa. Www-dokumentti.
http://www.savonlinna.fi/asukas/asuminen_ja_ymparisto/jatehuolto. Ei päivitystietoja. Luettu 4.6.2014.

Savonlinnan kaupungin hallintosääntö. 2012. Savonlinnan kaupunki. Pdf-dokumentti.
http://www.savonlinna.fi/filebank/253-Sln_kaupungin_hallintosaanto.pdf. Ei päivitystietoja. Luettu 3.3.2014.

Tilastokeskus 2011-2013. Kunnat aakkosittain. Www-dokumentti.
http://tilastokeskus.fi/tup/kunnat/tilastot_aakkosittain.html. Eri päivitystietoja. Luettu 13.3.2014.

Työelämäsanasto 2014. Henkilötyövuosi. Www-dokumentti.
<http://www.tyoelamasanasto.fi/h/henkilotyovuosi/>. Ei päivitystietoja. Luettu 23.9.2014.

Valpasvuo, Vesa 2013a. Rekisteröinti. Www-dokumentti.
<http://www.kunnat.net/fi/asiantuntijapalvelut/ymparisto/ymparistonsuojelu/kunta/ymparistoluvat/rekisterointi/Sivut/default.aspx>. Päivitetty 12.2.2013. Luettu 3.3.2014.

Valpasvuo, Vesa 2013b. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Www-dokumentti.
<http://www.kunnat.net/fi/asiantuntijapalvelut/ymparisto/ymparistonsuojelu/kunta/Sivut/default.aspx>. Päivitetty 16.4.2013. Luettu 3.3.2014

Vesilaki 587/2011. Www-dokumentti.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110587#L14P1>. Ei päivitystietoja. Luettu 23.9.2014.

Ymparisto.fi 2014a . Kuka ympäristöluvan myöntää. Www-dokumentti.
<http://www.ymparisto.fi/fi->

[FI/Asiointi_ja_luvat/Luvat_ilmoitukset_ja_rekisterointi/Ymparistolupa/Kuka_luvan_myontaa](#). Päivitetty 4.9.2013. Luettu 28.3.2014.

Ymparisto.fi 2014b. Luvat, ilmoitukset ja rekisteröinti. Www-dokumentti.
http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Asiointi_luvat_ja_ymparistovaikutusten_arviointi/Luvat_ilmoitukset_ja_rekisterointi. Päivitetty 29.8.2014. Luettu 23.9.2014.

Ymparisto.fi 2014c. Ympäristölupien valvonta. Www-dokumentti.
http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Asiointi_luvat_ja_ymparistovaikutusten_arviointi/Luvat_ilmoitukset_ja_rekisterointi/Ymparistolupa/Kuka_luvan_myontaa. Päivitetty 5.9.2014. Luettu 24.9.2014

Ympäristönsuojeluasetus 713/2014. Www-dokumentti.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20140713>. Ei päivitystietoja. Luettu 23.9.2014.

Ympäristönsuojelulaki 527/2014. Www-dokumentti.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20140527#Pidp3080352>. Ei päivitystietoja. Luettu 23.9.2014.

YMPÄRISTÖNSUOJELUPALVELUYKSIKÖIDEN TOIMINNAN KARTOITUS 1(4)

Valtion viranomaisten ympäristöluvitamat kohteet toiminta-alueellanne: kpl

1. Valtion viranomaisten ympäristöluvitamat kohteet toiminta-alueellanne yhteensä vuoden 2013 loppuun mennessä	
2. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät valvontakäynnit valtion viranomaisten luvittamiin kohteisiin vuonna 2013 (sisältäen katselmukset, yhdessä ja/tai erikseen valtion viranomaisten kanssa)	
3. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen antamat lausunnot valtion viranomaisille vuonna 2013 (lupahakemuksista ja ilmoituksista)	

Kunnan ympäristöluvitamat kohteet toiminta-alueellanne:

4. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen luvittamat kohteet toiminta-alueellanne yhteensä vuoden 2013 loppuun mennessä	
Metsäteollisuus	
Metalliteollisuus	
Energian tuotanto	
Kemianteollisuus	
Kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely	
Haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta	
Malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto (kalliokiviainesten louhinta)	
Mineraalituotteiden valmistus	
Nahan tai tekstiilien laitosten tuotanto tai käsittely	
Elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	
Eläinsuojat tai kalankasvatus	
Liikenne	
Jätevesien käsittely ja jätehuolto	
Muu toiminta	

5. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toiminta-alueellanne vuonna 2013 myöntämät ympäristöluvat	
Metsäteollisuus	
Metalliteollisuus	
Energian tuotanto	
Kemianteollisuus	
Kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely	
Haihtuvia orgaanisia yhdisteitä käyttävä toiminta	
Malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto (kalliokiviainesten louhinta)	
Mineraalituotteiden valmistus	
Nahan tai tekstiilien laitosten tuotanto tai käsittely	
Elintarvikkeiden tai rehujen valmistus	
Eläinsuojat tai kalankasvatus	
Liikenne	
Jätevesien käsittely ja jätehuolto	
Muu toiminta	

Posti- ja käyntiosoite:
Olavinkatu 27
57130 Savonlinna

Puhelin:
(015) 527 4000

Faksi:
(015) 272 425

Internet:
www.savonlinna.fi

Sähköposti:
etunimi.sukunimi@savonlinna.fi

YMPÄRISTÖNSUOJELUPALVELUYKSIKÖIDEN TOIMINNAN KARTOITUS 2(4)

6. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät muut ympäristölupiin liittyvät päätökset kunnan ympäristöluvittamista kohteista (mm. lupamääräyksistä poikkeamiset, lupien siirrot yms.) Vuonna 2013	kpl
7. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vuoden 2013 aikana tekemät valvontakäynnit (sisältäen katselmukset) kunnan ympäristöluvittamiin kohteisiin	

Ympäristönsuojelulain mukaiset rekisteröintimenettelykohteet toiminta-alueellanne:

8. Ympäristönsuojelulain mukaiset rekisteröintimenettelykohteet toiminta-alueellanne yhteensä vuoden 2013 loppuun mennessä	
Energiantuotantolaitos	
Asfalttiasema	
Nestemäisen polttoaineen jakeluasema	
Muut	
9. Vuonna 2013 käsiteltyt rekisteröintimenettelyilmoitukset toiminta-alueellanne	
Energiantuotantolaitos	
Asfalttiasema	
Nestemäisen polttoaineen jakeluasema	
Muut	
10. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät valvontakäynnit (sisältäen katselmukset) rekisteröintimenettelykohteisiin toiminta-alueellanne vuonna 2013	
Energiantuotantolaitos	
Asfalttiasema	
Nestemäisen polttoaineen jakeluasema	
Muut	

Ympäristönsuojelulain mukaiset ilmoitusmenettely- ja suunnitelman hyväksymis- menettelykohteet toiminta-alueellanne:

11. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen käsittelemät asiat vuonna 2013		
	viranhaltija	lautakunta
Hajajätevesiasetuksen mukaisen suunnitelman hyväksyminen		
Nitraattiasetuksen mukainen lannan patterointi-ilmoitus		
Ilmoitus melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta		
Ilmoitus betoni- ja tiilijätteen sijoittamisesta maanrakentamiseen		
Koeluontoinen toimintailmoitus		
Poikkeuksellisen tilanteen ilmoitus		
Muut ilmoitukset		

YMPÄRISTÖNSUOJELUPALVELUYKSIKÖIDEN TOIMINNAN KARTOITUS 3(4)

kpl	
12. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät valvontakäynnit (sisältäen katselmukset) ilmoitusmenettely- ja suunnitelmanhyväksymismenettelykohteisiin vuonna 2013	
Hajajätevesiasetuksen mukainen suunnitelma	
Nitraattiasetuksen mukainen lannan patterointi-ilmoitus	
Ilmoitus melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta	
Ilmoitus betoni- ja tiilijätteen sijoittamisesta maanrakentamiseen	
Koeluontoinen toimintailmoitus	
Poikkeuksellisen tilanteen ilmoitus	
Muut ilmoitukset	
13. ELY-keskuksen käsittelemät ympäristösuojelulainsäädännön mukaiset ilmoitukset ja suunnitelmat toiminta-alueellanne vuonna 2013	
PIMA-kohteet	
Vesilain mukaiset hankkeet (esim. vesistön ruoppaukset ja täytöt)	
Melua ja tärinää aiheuttava toiminta	
Jätelain mukaiset asiat	
Muut ilmoitukset ja suunnitelmat	

Muut kuin ympäristönsuojelulain mukaiset asiat toiminta-alueellanne:

14. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät päätökset vuonna 2013		
	viranhaltija	lautakunta
Jätehuoltomääräyksistä poikkeamiset		
Vesihuoltolain mukaiset vapautushakemukset		
Maasto- ja vesiliikennelain mukaiset ilmoitukset		
Leirintäalueilmoitukset		
Muut ilmoitukset		
15. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät valvontakäynnit (sisältäen katselmukset) toiminta-alueellanne seuraaviin asioihin liittyen vuonna 2013		
Jätehuoltomääräyksistä poikkeamiskohteet		
Vesihuoltolain mukaiset kohteet		
Vesilain mukaiset kohteet (esim. vesistön ruoppaukset ja täytöt)		
PIMA-kohteet		
Maasto- ja vesiliikennelain mukaiset kohteet		
Leirintäalueet		
Muut (esim. kemikaaliviranomaisen valvomat kohteet)		

Kirjalliset kehotukset, päätöksistä esitetyt valitukset ja tehdyt tutkintapyynnöt:

16. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen antamat kirjalliset kehotukset toiminta-alueellanne vuonna 2013		viranhaltija	lautakunta
17. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä tehdyt valitukset toiminta-alueellanne vuonna 2013			
18. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tekemät tutkintapyynnot / rikosilmoitukset poliisille toiminta-alueellanne vuonna 2013			

Posti- ja käyntiosoite:
Olavinkatu 27
57130 Savonlinna

Puhelin:
(015) 527 4000

Faksi:
(015) 272 425

Internet:
www.savonlinna.fi

Sähköposti:
etunimi.sukunimi@savonlinna.fi

YMPÄRISTÖNSUOJELUPALVELUYKSIKÖIDEN TOIMINNAN KARTOITUS 4(4)

Ympäristön tila:

19. Laaditut ympäristöohjelmat ja/tai niiden päivitykset toiminta-alueellanne vuonna 2013 Mitkä?		
20. Ympäristön tilan selvitykset, mittaukset ja suojelukohteiden hoitotoimenpiteet sekä luontokartoitukset (sisältäen. kaavahankkeet) toiminta-alueellanne vuonna 2013.		
	Yksikön tekemät	Ulkopuolisilla teetetyt

Ympäristönsuojeluyksikön resurssit:

20. Yksikön henkilöstö vuonna 2013		Henkilötyövuotta
Vakituisia viranhaltijoita		
Määräaikaisia viranhaltijoita		
Toimistotyöntekijät		
Muut työntekijät		
21. Ympäristönsuojeluyksikön tilinpäätös vuonna 2013		Euroa
Menot		
Tulot		
Kate		

Muuta huomioitavaa: